

ຍຸດທະສາດການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຮອດປີ 2025 ແລະ ວິໄສທັດຮອດປີ 2030

ວັນທອງ ແພງວິຈິດ¹, ບຸນຖອງ ບົວຫອມ¹, ວຽງສະຫວັນ ພິມພະຈັນວົງສິດ², ສິມອນ ວົງຄໍາຮຸ່,
ມະໂນລັກ ບຸນສີທາລາດ³, ອາລຸນ ພິນວິໄຊ⁴, ສິນທະວົງ ສິລາວົງ⁵

ບົດຄັດຫຍໍ້

ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແມ່ນຂະແໜງການໜຶ່ງ ທີ່ມີບົດບາດສໍາຄັນໃນການຈັດຕັ້ງ ຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງລັດ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ເພື່ອການຄ້າປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ສ້າງອາຊີບ ຫຼື ວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ຊຶ່ງກວມເອົາຫຼາຍກວ່າ 70% ຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ອາໄສຢູ່ຊົນນະບົດ ຂອງ ສປປ ລາວ. ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ການຜະລິດກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້ ຍັງເປັນແຫຼ່ງລາຍຮັບທີ່ສໍາຄັນໃນການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນ GDP ໄດ້ເຖິງ 30%. ພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ຍາມໃດກໍ່ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນ ຕໍ່ການພັດທະນາວຽກງານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຊຶ່ງມັນໄດ້ສະແດງອອກໃນມະຕິ ແລະ ນະໂຍບາຍຕ່າງໆຂອງພັກ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງລັດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ໂດຍປະຕິບັດຕາມທິດນໍາ ຂອງມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ IX ຂອງພັກ ກ່ຽວກັບການໝູນໃຊ້ ວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກທີ່ກ້າວໜ້າ ທັນສະໄໝ ເຂົ້າໃສ່ພື້ນຖານການຜະລິດໃຫ້ນັບມື້ນັບກວ້າງຂວາງ, ຍົກສະມັດຕະພາບການຜະລິດໃຫ້ສູງຂຶ້ນ, ຈໍາກັດການຜະລິດແບບເປີດກວ້າງເນື້ອທີ່ ໂດຍການເອົາໃຈໃສ່ ຊຸກຍູ້ວຽກງານຄົ້ນຄວ້າ ການນໍາໃຊ້ແນວພັນໃໝ່, ເຕັກນິກ ແລະ ວິທະຍາການໃໝ່ເຂົ້າໃນການຜະລິດ ໃຫ້ວອງໄວນັ້ນ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ ໃນຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນສະເພາະໜ້າ ແລະ ຍາວນານ ແມ່ນເປັນການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ການພັດທະນາຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຕ່ນີ້ຮອດປີ 2025 ແລະ ວິໄສທັດຮອດປີ 2030 ໂດຍຈະເລັ່ງໃສ່ເຮັດການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອການພັດທະນາກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ສິ່ງທ້າທ້າຍ ດັ່ງນີ້: ການຜະລິດກະສິກໍາໃນ ສປປ. ລາວ ແມ່ນຍັງແບບປະຖົມປະຖານ, ສ່ວນໃຫຍ່ ຍັງແມ່ນການຜະລິດລະດັບຄອບຄົວຂະໜາດນ້ອຍ ການນໍາໃຊ້ວິທະສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ກ້າວໜ້າ ແລະ ທັນສະໄໝເຂົ້າຮັບໃຊ້ການຜະລິດ ຍັງຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າ, ຊຶ່ງເປັນຜົນເຮັດໃຫ້ຜະລິດຕະພາບ ຂອງການຜະລິດຍັງຕໍ່າ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນຍັງຕໍ່າ; ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ ການແກ້ງແຍ້ງແຂ່ງຂັນຂອງຕະຫຼາດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານຜະລິດຕະພັນທີ່ມີມາດຖານ ແລະ ຄຸນນະພາບສູງ ນັບມື້ເພີ່ມຂຶ້ນ. ຜົນເສັຍຫາຍໃນໄລຍະການຜະລິດ ແລະ ຫຼັງເກັບກ່ຽວຍັງຢູ່ໃນລະດັບສູງ; ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ເພີ່ມມູນຄ່າຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຍັງຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າ, ສິນຄ້າສ່ວນໃຫຍ່ຍັງຂາຍເປັນວັດຖຸດິບ, ຍັງບໍ່ທັນສາມາດປຸງແຕ່ງ ແລະ ເພີ່ມມູນຄ່າ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມສາມາດແຂ່ງຂັນຕະຫຼາດ

ໄດ້ສູງ. ສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການສູນເສຍທາງດ້ານຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແມ່ນມີຄວາມສູງສູງ. ເພາະສະນັ້ນ ມັນຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃຫ້ສະຖາບັນ ໄດ້ທົບທວນສະ ພາບການຄົ້ນຄວ້າໃນໄລຍະທີ່ຜ່ານມາ ແລະ ກໍານົດຍຸດທະສາດການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນ ໂລຊີ ເພື່ອການພັດທະນາກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຄືນໃໝ່ ເຊິ່ງຈະເປັນການສະໜັບສະໜູນ ໃຫ້ແກ່ການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດການພັດທະນາຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຕ່ນີ້ຮອດປີ 2025 ແລະ ວິໄສທັດຮອດປີ 2030 ໃຫ້ສໍາເລັດຕາມຄາດທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນແຕ່ລະແຜນງານ ໂດຍຈະເລັ່ງໃສ່ເຮັດ ການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອການພັດທະນາກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍທີ່ກ່າວ ມາຂ້າງເທິງນັ້ນ.

ເປົ້າໝາຍລວມ ຂອງຍຸດທະສາດການຄົ້ນຄວ້າ ວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າ ໄມ້ ຮອດປີ 2025 ແລະ ວິໄສທັດຮອດປີ 2030 ແມ່ນແນໃສ່ການປະກອບສ່ວນ ເຮັດໃຫ້ກາຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດຍຸດທະສາດການພັດທະນາກະສິກໍາ ຮອດປີ 2025 ບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ກໍານົດໄວ້ ຄື: ການຮັບປະກັນ ຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານຂອງຊາດ, ພັດທະນາກະສິກໍາແບບຍືນຍົງ, ຜະລິດສິນຄ້າກະສິ ກໍາທີ່ມີທ່າແຮງ ປະກອບສ່ວນສ້າງພື້ນຖານເສດຖະກິດໃຫ້ແກ່ປະເທດຊາດ ຕາມທິດທັນເປັນອຸດສາຫະ ກໍາ ແລະ ທັນສະໄໝ. ໃນນີ້, ວິໄສທັດ, ພາລະກິດ ແລະ ເປົ້າໝາຍ ຂອງຍຸດທະສາດການຄົ້ນຄວ້າວິ ທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຮອດປີ 2025 ແມ່ນສຸມໃສ່ ເຮັດການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອ ຍົກສູງຜະລິດຕະພາບ ຂອງການຜະລິດກະສິກໍາ ໃນການຄ້າປະກັນທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ໄພ ສະນາການ, ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າທີ່ມີທ່າແຮງ ແລະ ໄດ້ປຸງບ, ການຄຸ້ມຄອງນໍ້າໃຊ້ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ. ໃນຍຸດທະສາດ ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂອງສະຖາບັນ ໄດ້ກໍານົດພາລະກິດ ແລະ ແຜນງານການຄົ້ນຄວ້າ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ພາລະກິດ

- ເຮັດການຄົ້ນຄວ້າເພື່ອການພັດທະນາ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປົ້າ ໝາຍ ຍຸດທະສາດການພັດທະນາຂອງຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຮອດປີ 2025 ໂດຍ ການຄົ້ນຄວ້າ ຊອກຫາວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ ແນວພັນ ທີ່ເໝາະສົມເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາ ຫຼື ຂໍ້ຈຳກັດໃນການຍົກຜະລິດຕະພາບຂອງການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້.
- ຄົ້ນຄວ້າຊອກຫາມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອແກ້ໄຂການສູນເສຍຂອງຊັບພະຍາກອນທໍາ ມະຊາດ, ຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບສະພາບການປ່ຽນ ແປງດິນຟ້າອາກາດ.
- ຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍ ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ຄໍາເຫັນສ່ອງແສງໃຫ້ແກ່ຜູ້ກໍານົດນະໂຍບາຍ ສໍາລັບການພັດທະນາກະສິກໍາ ໃນລະດັບຕ່າງໆ.
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ລະບົບ ແລະ ເຄືອຄ່າຍການຄົ້ນຄວ້າ, ປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ສ້າງວິຊາການ ແກ້ງສະເພາະດ້ານ ແລະ ລະບຽບການພາຍໃນເພື່ອຄຸ້ມຄອງການຄົ້ນຄວ້າໃຫ້ ມີປະສິດທິຜົນ.

- ບັບປຸງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ ແລະ ແລກປ່ຽນຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ, ເຮັດໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງສາມາດເຂົ້າເຖິງ ແລະ ສາມາດນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ.

2. ແຜນງານການຄົ້ນຄວ້າ

ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດການພັດທະນາ ຂອງຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍ, ຍຸດທະສາດການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຮອດປີ 2025 ຂອງ ສຄປກ ແຫ່ງຊາດ ໄດ້ກໍານົດເປັນ 4 ແຜນງານການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ 2 ແຜນງານສະໜັບສະໜູນ ດັ່ງນີ້:

1. ແຜນງານການຄົ້ນຄວ້າການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້

ຈຸດປະສົງຫຼັກຂອງແຜນງານນີ້ ແມ່ນການຄົ້ນຄວ້າເພື່ອຊອກຫາມາດຕະການ, ກົນໄກ ແລະ ວິທີການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອການຄຸ້ມຄອງນໍາໃຊ້ຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຕົ້ນແມ່ນແນວພັນພືດ, ແນວພັນສັດ, ແນວພັນໄມ້ພື້ນເມືອງ ແລະ ລວມທັງເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມລາກຫຼາຍ, ນໍາໃຊ້ໃຫ້ມີຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ. ຮັບປະກັນການນໍາໃຊ້ຊີວະນາໆພັນເພື່ອການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພສະນາການ ແລະ ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າທີ່ມີທ່າແຮງ. ໃນແຜນງານນີ້ ຈະໄດ້ເຮັດການປະເມີນ ສະຖານະພາບ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດ ທາງດ້ານຄຸ້ມຄອງ, ການອະນຸລັກ ແລະ ການນໍາໃຊ້ຊີວະນາໆພັນ ກປ. ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ; ເຮັດການສຶກສາ ແລະ ເຕົ້າໂຮມແຫຼ່ງຊີວະນາໆພັນ ກປ., ພ້ອມທັງຊອກຫາມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ສໍາລັບການຄຸ້ມຄອງ ເຊັ່ນ: ການທົດສອບເຕັກນິກຕ່າງໆ ສໍາລັບການນໍາເອົາຊີວະນາໆພັນ ກປ. ຈາກທໍາມະຊາດມາປູກ ຫຼື ລ້ຽງ ແລະ ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການປັບປຸງພັນພືດ, ພັນສັດ, ປ່າ, ພັນໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ. ນອກຈາກນີ້, ຈະເຮັດການສຶກສາ ກ່ຽວກັບລະບົບນິເວດ ແລະ ຄວາມຮູ້ຂອງປະຊາຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນໃນການນໍາໃຊ້ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ຊີວະນາໆພັນ ກປ. ທີ່ມີຄວາມສູງໃນການສູນເສຍ ຫຼື ສູນພັນ, ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ມີບົດບາດທີ່ສໍາຄັນຕໍ່ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ຊີວະນາໆພັນ ກປ. ທີ່ມີຢູ່ໃນເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ ແລະ ເນື້ອທີ່ທໍາການຜະລິດຂອງເຂົາເຈົ້າ.

2. ແຜນງານການຄົ້ນຄວ້າຍົກຜະລິດຕະພາບກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້

ຈຸດປະສົງຫຼັກ ຂອງແຜນງານການຄົ້ນຄວ້າຍົກຜະລິດຕະພາບກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແມ່ນການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອເພີ່ມລາຍຮັບຈາກການຜະລິດກະສິກໍາ ຕໍ່ຫົວໜ່ວຍຂອງເນື້ອທີ່ການຜະລິດ ໂດຍການປັບປຸງປະສິດທິພາບ ຂອງກໍາລັງການຜະລິດ, ການຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນການຜະລິດ ເຊິ່ງລວມທັງການຫຼຸດຜ່ອນແຮງງານ ແລະ ປັດໄຈນໍາເຂົ້າອື່ນໆ ສໍາລັບການຜະລິດ. ການຄົ້ນຄວ້າ ຈະສຸມໃສ່ການປັບປຸງແນວພັນ, ປັບປຸງເຕັກນິກການປູກ ແລະ ການລ້ຽງ ເຊິ່ງລວມແລ້ວແມ່ນການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເໝາະສົມ ສໍາລັບການຍົກຜະລິດຕະພາບການຜະລິດໃຫ້ສູງຂຶ້ນ; ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີ ສໍາລັບການຜະລິດ, ການເກັບກ່ຽວ ແລະ ການປຸງແຕ່ງ ໃຫ້ແທດເໝາະກັບເງື່ອນໄຂທາງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ສໍາລັບການປູກພືດ, ການລ້ຽງສັດ, ການປະມົງ ແລະ ການປູກໄມ້ ສໍາລັບການພື້ນພູປ່າໄມ້ ແນໃສ່ປະກອບສ່ວນ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ ໃຫ້ແກ່ແຜນງານການຜະລິດສະ

ບຽງອາຫານ, ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ແລະ ຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ໃນຍຸດທະສາດການພັດທະນາ ຂະແໜງ ການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຮອດປີ 2025 ແລະ ວິໄສທັດ ຮອດປີ 2030 ໃຫ້ບັນລຸຄາດໝາຍ ແຕ່ລະດ້ານ ທີ່ກຳນົດໄວ້.

ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການຂະຫຍາຍແນວພັນເຂົ້າໃນຊຸມປີຕໍ່ໜ້າ ແມ່ນເລັ່ງໃສ່ການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອປັບປຸງແນວພັນເຂົ້າ ທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ, ມີຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ ເພື່ອຜະລິດເປັນສິນຄ້າ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ, ການຄົ້ນຄວ້າຊອກຫາແນວພັນເຂົ້າ ທີ່ທົນທານຕໍ່ສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງດິນ ພ້າອາກາດ ເຊັ່ນ: ອາກາດໜາວ, ນໍ້າຖ້ວມ, ແຫ້ງແລ້ງ, ທົນທານຕໍ່ພະຍາດ, ແມງໄມ້ ແລະ ໂລກລະ ບາດ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໃນອານາຄົດ. ສຸມໃສ່ເຮັດການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປັບປຸງແນວພັນພືດເສດຖະກິດ ອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ແນວພັນສາລີແຂງລູກປະສົມ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການນໍາເຂົ້າແນວພັນສາລີຈາກຕ່າງປະເທດ, ແນວພັນມັນຕົ້ນ, ແນວພັນຖົ່ວຂຽວ, ຖົ່ວເຫຼືອງ, ຖົ່ວແດງ ແລະ ແນວພັນຜັກ ແລະ ໄມ້ໃຫ້ໝາກ ເພື່ອ ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ. ສໍາລັບການຄົ້ນຄວ້າແນວພັນກາເຟ ໃນສະເພາະໜ້າ ແລະ ຍາວນານ ແມ່ນ ເລັ່ງໃສ່ການປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍແນວພັນກາເຟຄຸນນະພາບສູງ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າເຕັກນິກ ສໍາລັບ ການຍົກຜະລິດຕະພາບຂອງການຜະລິດກາເຟ ທີ່ສາມາດຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ການຜະລິດ ເປັນສິນຄ້າ ຢ່າງແຂງແຮງ. ການຄົ້ນຄວ້າແນວພັນໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແມ່ນເລັ່ງໃສ່ການຄົ້ນຄວ້າແນວພັນ ໄມ້ອຸດສາຫະກໍາທີ່ມີເສດຖະກິດ, ແນວພັນໄມ້ພື້ນເມືອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ເປັນສິນຄ້າ ແລະ ແນວພັນໄມ້ທີ່ໃກ້ຈະສູນພັນ ເພື່ອເປັນການຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ການພື້ນຟູປ່າໄມ້ ແລະ ການອະນຸລັກ ຊີວະນາໆພັນໄມ້ ໃຫ້ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ.

ສໍາລັບການຄົ້ນຄວ້າແນວພັນສັດແມ່ນເລັ່ງໃສ່ການປັບປຸງແນວພັນງົວພື້ນເມືອງລາວດ້ວຍການ ຄັດເລືອກພໍ່ແມ່ພັນ, ການປັບປຸງພັນ ແລະ ການປັບປຸງອາຫານ ເພື່ອຍົກນໍ້າໜັກງົວພື້ນເມືອງລາວ (ງົວລາດ) ໃຫ້ໄດ້ 250-300 ກລ/ໂຕ. ສໍາລັບການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການຜະລິດແນວພັນຫມູ ແລະ ສັດປີກ ແມ່ນເລັ່ງໃສ່ການຄົ້ນຄວ້າແນວພັນໝູ ແລະ ໄກ່ພື້ນເມືອງ ເພື່ອຕອບສະໜອງໃຫ້ລະບົບການ ຜະລິດຂອງ ຄອບຄົວຂະໜາດນ້ອຍໃນການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ເປັນສິນຄ້າທີ່ໄດ້ປຽບໃນອາ ນາຄົດ ເຊິ່ງໄດ້ ຄາດຄະເນວ່າຈະມີຄວາມຕ້ອງການບໍລິໂພກສັດປີກ ແລະ ໝູພື້ນເມືອງໃນຈໍານວນ ຫຼາຍ. ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການຜະລິດແນວພັນປາ ແລະ ສັດນໍ້າ ແມ່ນເລັ່ງໃສ່ການຄົ້ນຄວ້າປາພື້ນ ເມືອງທີ່ມີທ່າແຮງເພື່ອການ ຜະລິດເປັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ເປັນສິນຄ້າທີ່ໄດ້ປຽບເພື່ອການສົ່ງອອກ ໃນອານາຄົດ.

ສໍາລັບຍຸດທະສາດໃນການຄົ້ນຄວ້າເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ສໍາລັບການຜະລິດກະສິກໍາ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນເຕັກນິກສໍາລັບການປູກ ແລະ ການລ້ຽງ ໃນຕໍ່ໜ້າ ແມ່ນຈະເລັ່ງໃສ່ການຄົ້ນຄວ້າ, ການທົດລອງ ນໍາໃຊ້ເຕັກນິກ ທີ່ເໝາະສົມສໍາລັບການຍົກຜະລິດຕະພາບ, ການຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນການຜະລິດ ເຊິ່ງລວມ ທັງເຕັກນິກການຜະລິດ ທີ່ປະຫຍັດແຮງງານ ໂດຍການຫັນໄປນໍາໃຊ້ກົນຈັກ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນ, ເຕັກ ນິກການນໍາໃຊ້ນໍ້າແບບປະຫຍັດ ຫຼື ນໍາໃຊ້ນໍ້າໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງ, ຫຼຸດຜ່ອນຜົນເສັຍຫາຍ ໃນໄລຍະ ການຜະລິດ ແລະ ຫຼັງກັບກ່ຽວ, ເຕັກນິກສໍາລັບການປຸງແຕ່ງ ສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ, ມີຄວາມປອດໄພ ສໍາ ລັບຜູ້ບໍລິໂພກ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາມີຄວາມໄດ້ປຽບ ສາມາດແຂ່ງຂັນທາງດ້ານການຕະ ຫຼາດສູງ.

3. ແຜນງານການຄົ້ນຄວ້າການປັບຕົວການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຕໍ່ສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ຈຸດປະສົງຫຼັກຂອງແຜນງານແມ່ນນີ້ ແມ່ນເພື່ອຄົ້ນຄວ້າຊອກຫາເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ເໝາະສົມສໍາລັບການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເພື່ອການປັບຕົວຕໍ່ສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ; ແນໃສ່ການຫຼຸດຜ່ອນ ຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຕໍ່ການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ. ໃນແຜນງານດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະເລັ່ງໃສ່ການຄົ້ນຄວ້າເພື່ອປັບປຸງແນວພັນ ລວມທັງແນວພັນພືດ ແລະ ແນວພັນສັດ, ແນວພັນປາ, ໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ສາມາດປັບຕົວ ຫຼື ທົນທານຕໍ່ສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງອາກາດ, ພະຍາດ ແລະ ໂລກລະບາດອື່ນໆ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ. ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ຈະເລັ່ງໃສ່ການຄົ້ນຄວ້າເພື່ອປັບປຸງເຕັກນິກສໍາລັບການປູກ, ການລ້ຽງ, ເຕັກນິກການປະຫຍັດນໍ້າ, ເຕັກນິກການຜະລິດກະສິກໍາທີ່ດີ ແລະ ເຕັກນິກການຜະລິດກະສິກໍາສະອາດ ແລະ ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຫຼຸດຜ່ອນຮູບແບບການຜະລິດກະສິກໍາທີ່ເປັນຜົນ ຫຼື ກໍ່ໃຫ້ເກີດອາຍພິດເຮືອນແກ້ວ ເຊິ່ງເປັນຜົນ ຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

4. ແຜນງານການຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້

ຈຸດປະສົງຫຼັກຂອງແຜນງານຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍ ແມ່ນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ປະກອບຄໍາຄິດເຫັນ ສ່ອງແສງໃຫ້ແກ່ຜູ້ກໍານົດນະໂຍບາຍໃນລະດັບຕ່າງໆ ເພື່ອເປັນການປັບປຸງນະໂຍບາຍ ສໍາລັບການຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້. ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ຈະເລັ່ງໃສ່ເພື່ອຊອກຫາມາດຕະການ, ກົນໄກ ແລະ ຂໍ້ມູນ ເພື່ອກໍານົດນະໂຍບາຍ ສໍາລັບການຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມການຜະລິດສະບຽງ, ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ແລະ ການຫັນເປັນອຸດສາຫະກໍາທັນສະໄໝ, ການຄຸ້ມຄອງຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ລວມທັງການສຶກສາເພື່ອສ້າງຄວາມພ້ອມ ແລະ ມີທ່າແຮງໄດ້ປຽບ ຂອງຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນການເຊື່ອມຍົງກັບພາກພື້ນ (AEC) ແລະ ສາກົນໃນອານາຄົດ.

5. ແຜນງານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ປັບປຸງຄວາມສາມາດ

ແຜນງານກໍ່ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ປັບປຸງຄວາມສາມາດ ຂອງ ສຄກປ ແຫ່ງຊາດ ແມ່ນແຜນງານໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນ ໃນການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາແຜນງານຄົ້ນຄວ້າ ຂອງສະຖາບັນ. ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ປັບປຸງຄວາມສາມາດ ຈະເລັ່ງໃສ່ສາມດ້ານ ຄື: (1) ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄວາມສາມາດທາງດ້ານບຸກຄະລາກອນ ໂດຍເລັ່ງໃສ່ການຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານຄຸ້ມຄອງທາງດ້ານທິດສະດີການເມືອງ, ການຄຸ້ມຄອງແລະການບໍລິຫານ; ສໍາລັບພະນັກງານວິຊາການ ແມ່ນເລັ່ງໃສ່ການປັບປຸງ ແລະ ກໍ່ສ້າງນັກວິຊາການເກັ່ງສະເພາະດ້ານ; (2) ການປັບປຸງລະບົບການຈັດຕັ້ງ ເຊິ່ງລວມທັງການປັບປຸງພະລາບົດບາດ, ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ, ລະບຽບການພາຍໃນສໍາລັບຄຸ້ມຄອງການຄົ້ນຄວ້າ, ປັບປຸງລະບົບແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ ແລະ ການຮ່ວມມືປະສານງານກັບຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ, ຜູ້ປະກອບການ ແລະ ເຄືອຄ່າຍການຄົ້ນຄວ້າທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ; (3) ການປັບປຸງ ແລະ ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ພື້ນຖານວັດຖຸເຕັກນິກເພື່ອຮັບໃຊ້ການຄົ້ນຄວ້າທິດລອງ ເຊັ່ນ: ຫ້ອງວິໄຈ, ຫ້ອງທິດລອງ, ສະຖານີທິດລອງ, ສາງເກັບມູນອຸປະກອນ ແລະ

ປຸງແຕ່ງແນວພັນ, ທະນາຄານເຊື້ອພັນ, ຫ້ອງການ, ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງມື ແລະ ພາຫະນະຮັບໃຊ້ອື່ນໆ ທີ່ຈຳເປັນໃນການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງຂອງບັນດາສູນ ແລະ ເຄືອຄ່າຍການຄົ້ນຄວ້າ.

6. ແຜນງານລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ແຜນງານລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກໍເປັນແຜນງານໜຶ່ງ ທີ່ສະໜັບສະໜູນ ໃຫ້ແກ່ແຜນງານການຄົ້ນຄວ້າ ໃນການເຜີຍແຜ່ ແລະ ແລກປ່ຽນຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອການພັດທະນາກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນ ສປປ ລາວ ເຊິ່ງລວມທັງການຜະລິດສິ່ງພິມ ແລະ ຮູບການໂຄສະນາ ຜ່ານສື່ຕ່າງໆເພື່ອເຜີຍແຜ່ຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ; ປັບປຸງລະບົບການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໂດຍຜ່ານເວັບໄຊ, ການຈັດສຳມະນາ, ການວາງສະແດງ ແລະ ຜ່ານຮູບແບບການສື່ສານອື່ນໆ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນລະດັບຕ່າງໆ ເຊິ່ງລວມທັງພະນັກງານນຳພາຂັ້ນຕ່າງໆ, ຜູ້ປະກອບການ ແລະ ຊາວກະສິກອນ ຜູ້ຜະລິດ ສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ນຳໃຊ້ຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າດ້ານຕ່າງໆ ສຳລັບການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ນຳໃຊ້ເປັນບ່ອນອີງໃນການຕັດສິນໃຈ ຫຼື ການກຳນົດນະໂຍບາຍສຳລັບການພັດທະນາກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໄດ້ສະດວກຢູ່ງຊັ້ນ.

¹ສະຖາບັນ ຄົ້ນຄວ້າ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຫ່ງຊາດ

²ພະແນກແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື

³ສູນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດປ່າໄມ້

⁴ສູນຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

⁵ສູນຄົ້ນຄວ້າການປະມົງ

Agriculture and Forestry Research Strategy 2025, and Vision up to 2030

Brief summary

“Meeting the National Food and Nutrition Security, and Poverty Alleviation Goals through Agricultural Science & Technology”

In Lao PDR, agriculture is still accounted as the primary sector of the national economy. It contributes to food security, poverty alleviation and natural resource management. Over 70% of the country’s population lives in rural areas, and agriculture is their primary livelihoods. Ministry of Agriculture and Forestry (MAF) has finally developed Agriculture Development Strategy (ADS) 2025, and vision up to 2030; a number of prominent goals have to be achieved, these include: Food and nutrition security; achieving MDGs with zero hunger by 2025; commercialized commodity production; rural livelihoods and poverty alleviation, and sustainable forest utilization and conservation.

Investment in an agricultural renewal-one that increases agricultural diversity, boost productivity, clean agriculture production and develops value-added post harvest technology that bring about transformative change in food and nutrition security, poverty, competitiveness, and sustainable related natural resource management...is what Lao PDR needs now.

Challenges to Lao PDR’s Agriculture Sector

The Government of Lao PDR recognizes the importance of agriculture in the Agricultural Development Strategy 2025, and the 8th National Socio-economic Development Plan (2016-2020). However, the Lao PDR already struggling agriculture sector is further challenged by several emerging trends, the most prominent of which are smallholder-based production with low productivity; low labor availability and productivity; minimal farmer experience with modern agriculture technologies and marketing; post-harvest loss still high and lack of value-addition; high regional and international marketing competitiveness. In addition to this, Lao PDR has always been vulnerable to several types of natural disasters including, floods and drought...and according to projections the quantity and intensity of these events will increase with climate change. Farmers, especially those working in rainfed conditions including uplands are subject to the vagaries of the weather, natural forces such as pest and diseases, soil erosion and nutrient degradation; and other natural resources degraded and loss of agro-biodiversity.

Finally, agricultural research has suffered from deficient financial support, facilities and capacities for R&D in terms of the envelope and delivery of resources, which has limited funding for core research and much less critical research programmes. Global economic liberalization and the country's admission to the World Trade Organization (WTO) and Asian Economic Community (AEC) raises new challenges but also opportunities, this has created pressure on national agricultural research system to develop appropriate and cost effective technologies.

Creating a New Vision for Agriculture and Forestry Research

The Agriculture and forestry research strategy (AFRS) 2025 and vision up to 2030 focused on the identification of strategic issues in NAFRI's internal and external environment and elaborated a number of recommendations. AFRS is an instrument response to MAF in agriculture and forestry development in achieving its Development Goals (ADS 2025). The strategic goal of AFRS is to better define and articulate how NAFRI intends to carry out "research for development" to contribute in achieving the goals of ADS 2025, in food and nutrition security, poverty alleviation through the effective and efficient use of scientific knowledge to increase sustainable agriculture productivity and related natural resources management. NAFRI envisions the future where: innovation and modernized agricultural technologies are developed for improvement of agriculture production systems which support a higher national food and nutrition security, commercialized production, and the utilisation of resources is managed sustainably.

The mission of NAFRI is to tap institutional, human, and financial resources from the government and a wider spectrum of stakeholders and development partners, donors, and ultimately the private sector...to carry out system 'research for development' to overcome specific problems limiting production and causing degradation of natural resources and agrobiodiversity, and climate change. NAFRI will work closely with different levels of policy-makers to provide feedback and advice to ensure a more supportive policy environment; strengthen research culture, capability building and collaboration, and develop an effective communication and information systems, so that a range of actors have better access to information and knowledge.

Future research priorities will be based on creating and scaling up appropriate and cost effective technologies that contribute to food and nutrition security, poverty reduction, value addition, export promotion, and environmental sustainability. In order to deliver those desired results, NAFRI's research areas are rationalized into six broad based thematic areas or strategic research programmes of intervention, these are:

1. Agro-biodiversity conservation and sustainable use programme; the programme aim to:
 - Coordinate the National Agrobiodiversity Programme,
 - Develop an effectiveness of natural resources utilization, management and conservation of agricultural genetic resources to support of the needs of food security and commercialized commodity production,
 - Support the development of improved methods, mechanisms and technical recommendations to ensure the sustainable management of Agro-biodiversity.

2. Agriculture productivity improvement programme; the programme aim to:
 - Develop and use modernized agricultural technologies (cost effective technologies) are for improvement of agriculture production systems,
 - Research and technology development will be to respond to various challenges and changes through testing and developing good agriculture practices relating to soil nutrient depletion, loss of agro-biodiversity, maintenance of land productivity, optimization of labour and water use efficiency,
 - Enhance competitiveness of the Lao agricultural commodities through reduction of production cost, improved post-harvesting and processing technologies, and value-addition to enable it to access new markets and be viable integration of the global market,

3. Agriculture resilient to climate change programme; the programme aim to:
 - Develop climate information services (Agro-climate Advisory), and deliver improved farmer advisories for better management of safety nets, and enhanced design of climate adaptation capacity to farmers,
 - Develop climate-smart agricultural practices through testing and scaling up technologies, and improved practices that are needed to build farmers adaptive capacity to climate change,
 - Policies and Institutions for climate-resilient through modeling, scenario assessment and policy analysis to provide the information and tools for decision-makers to target support for agriculture and food security under climate change.

4. Agriculture and forestry policy research programme, the programme aim to:
 - Provide policy makers at different levels (MAF and concerned institutions) with information and guidance on emerging national, regional and globally linked opportunities and problems in the sector,
 - Improve rural livelihoods and rural empowerment,
 - Improve accessibility to information and knowledge of different actors so they can make informed decisions at different levels.

5. Capacity Development programme; the programme aim to build the NAFRI's capacity that focusing on three areas:

- Human resource development,
- Organizational and institutional development, and
- Research infrastructure and facilities development

6. Information and Communication programmes; the programme aim to:

- Improve communication facilities and management systems (ICT, Library, information and communication)
- Develop AKIS (sharing information, resource and responsibilities; networks; links.)
- Strengthen multi-level and multi-stakeholders information communication and coordination.

Each theme will include several research issues such as, commodity improvement, resource management, marketing and value chain development. The major agricultural research areas include rice, field crops, coffee, horticulture, livestock, fisheries, on-farm soil and water management, forestry, related natural resources issues, socio-economic aspects of the farming systems, post-harvest operations, gender issues, and policy research.

Considering the agro-ecological diversity, socio-economic situation and R&D actors, NAFRI will emphasize the development of region-specific agricultural research programmes. It will prioritize a participatory systems-based research approach that incorporates multiple disciplines and address multiple and specific commodities. Environmental sustainability, inclusiveness, and income generation will be the distinguishing features of all research undertaking, besides their explicit positive contribution to food and nutrition security, poverty alleviation, and sustainable resources management.

Indigenous knowledge, traditional practices and local resources...including soil, water, genetic materials, and skills...will be used in research and technology development in sustainable way. NAFRI will also promote commercial agriculture by generating post-harvest technologies and their downstream processing opportunities that create value added products from rice, cash crops, vegetables and fruits, coffee, livestock and fisheries and non-timber forest products (NTFPs). By the same token, it will also give attention to the problems and needs of the end-users (farmers).

In addition to its role of technology development and policy analysis, NAFRI will contribute to establishing national and international research collaboration and networks that provide a favorable environment for agriculture and forestry research, and pluralistic

participation and resource investment amongst all potential stakeholders, donors and beneficiaries for agriculture research and development.

NAFRI's priority Need and Support

NAFRI needs structural and functional re-orientation to make it more effective and efficient, reduce administrative costs and avoid duplication of efforts. This will carry out a thorough review of its role and mandate, responsibilities and achievements, and make appropriate changes and modifications in its strategy and operational procedures as required. Due consideration will be made in creating and adjusting the technologies to exploit benefits arising and counter any negative effect brought out by climate change, a new research centre such as agricultural adaption to climate change centre will be established for mainstreaming climate change related activities. The establishment of Policy Think Tank at NAFRI will play an important role for policy study and advocacy.

NAFRI needs also to strengthen its capacity including human resources, infrastructure and facilities, and institutional development. A strong incentive system will be put in place to retain the qualified staff or researchers doing research and get best results which will be having positive impact on agricultural production in the country. NAFRI needs to make rising and mobilizing fund and resources for research for development, strengthen national and international research collaboration, and research and extension linkage. Donors need to align their support to the priorities and reforms outlined research programmes in this research strategy document to avoid duplication of effort or conflicting priorities, which waste limited investment resources.

Annex 1.

Projects in the agro-biodiversity conservation and sustainable use programme

1. Agricultural biodiversity study and conservation project.
2. National agriculture gene bank development project.
3. Improved utilization and conservation of less known and endanger species of crop, livestock, fisheries and non timber forest products (NTFPs) which have high value for niche market project.
4. Establishment of forest botanical park for promoting agro-ecotourism and agro-biodiversity conservation project.
5. Participatory community in agro-biodiversity management and conservation project.
6. Sustainable management of agricultural genetic resources for breeding and improved agricultural production project.
7. Risk assessment for Agro-biodiversity utilization and management project.
8. Market and value chain study on agro-biodiversity project.

Annex 2.

Project in the breeding and productivity improvement programme

1. Improvement of crop, livestock and fisheries through breeding for food and nutrition security project.
2. Improvement of high value of indigenous crops, livestock and fisheries breeds for commercialize project.
3. Improved seed and breed multiplication and distribution project.
4. Adaptive Improvement of introduced crops, livestock and fisheries species for food and nutrition security and commercialized production project.
5. Development of post-harvest and value addition technologies for crop, livestock and fisheries production project.
6. Improved agricultural productivity and labour saving through agricultural mechanization project.
7. Development of improved silviculture techniques for reforestation project.
8. Development of improved techniques and technologies for clean and sustainable agricultural production project.
9. Improved agricultural value chain project.

Annex 3.

Projects in the agriculture adaptation to climate change programme

1. Climatic risk assessment in different agro-ecological zones project.
2. Capacity building for community-based agriculture adaptation to climate change project.
3. Development and multiplication of good crop seed and livestock breed for climate change adaption project.
4. Development of appropriate agricultural technologies for climate change adaption project.
5. Development of appropriate agricultural policy and mechanism for climate change adaption project.
6. Development of Climate-smart agricultural practices for green house gas mitigation project.
7. Modeling and scenario assessment to provide the information and tools for decision-makers to target support for agriculture and food security under climate change.

Annex 4.

Projects in the Agriculture and Forestry Policy Research Programme

1. Policy on Sustainable Management and Conservation of Indigenous Crop Varieties and Livestock Breeds for Food Production and Commercial Production.
2. Policy Research on Crop and Livestock Breeding Genebank Development and Certification for Food Production and Commercial Production.
3. Policy on Sustainable Agricultural and Forestry Production to Ensure Food and Nutrition Security and Food Safety.
4. Policy on Promoting Smallholders for Commercial Agricultural Production.
5. Policy on Farmer Group or Cooperatives and Private Sectors involving in Livestock and Crop Seed Production and Multiplication.
6. Policy on Facilitating Smallholders and Entrepreneurs Access to Good Quality Seeds and Appropriate Techniques.
7. Policy Research on Analysis and Mitigation the Impacts of Falling Commodity Price on Agricultural and Forestry Production Systems – Price Stabilization Policy and Market Access Policy.
8. Policy Research on Integrating Smallholder Production with Market Access.
9. Policy on Management of Agricultural and Forestry Production in response to Climate Change.
10. Policy on Agro-ecological Conservation and Management to Ensure Sustainable Food Production.
11. Establish and Institutionalization of Policy Think Thank (PTT) for policy engagement in response and contribute to agriculture development.

I. ພາກສະເໜີ

ຍຸດທະສາດການຄົ້ນຄວ້າ ວິທະຍາສາດ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ສະບັບນີ້ ໄດ້ຮ່າງຂຶ້ນ ເພື່ອປະກອບສ່ວນ ຫຼື ສະໜັບສະໜູນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດປ່າໄມ້ ຮອດປີ 2020 ແລະ ຍຸດທະສາດການພັດທະນາກະສິກໍາ ຮອດປີ 2025 ແລະ ວິໄສທັດ ຮອດປີ 2030 ໃຫ້ບັນລຸໄດ້ຕາມຄາດໝາຍສູງຊື່ນທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນແຜນງານການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ເພື່ອການຄ້າປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງ ທາງດ້ານສະບຽງອາຫານແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນງານການຜະລິດສິນຄ້າເພື່ອຍົກລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ທີ່ມີອາຊີບເຮັດກະສິກໍາ ຊຶ່ງກວມເອົາຫຼາຍກວ່າ 80% ຂອງປະຊາຊົນທີ່ອາໄສຢູ່ຊຸມນະບົດ ຂອງ ສປປ ລາວ. ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ຍັງເປັນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນແຜນງານການຄຸ້ມຄອງ ປົກປັກຮັກສາປ່າໄມ້ ແລະ ລວມທັງຊີວະນາໄພກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ.

ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຫ່ງຊາດ (ສຄກປ) ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ໃນປີ 1999 ໂດຍອີງຕາມມະຕິຕົກລົງ ຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າ ການກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ສະບັບ ເລກທີ 118/ກປ, ລົງວັນທີ 30/4/1999. ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຫ່ງຊາດ ເປັນອົງການຈັດຕັ້ງນຶ່ງ ທີ່ຂຶ້ນກັບ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຊຶ່ງມີຖານະທຽບເທົ່າກັບກົມວິຊາການຕ່າງໆອ້ອມຂ້າງກະຊວງ. ໃນຊຸມປີຜ່ານມາ ໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ພາລະບົດບາດ ໃນການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອພັດທະນາວຽກງານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເຊິ່ງໄດ້ມີບາດກ້າວຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໜັກແໜ້ນ, ສາມາດຄົ້ນຄວ້າໄດ້ແນວພັນພືດ, ແນວພັນສັດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເໝາະສົມ ສໍາລັບການຍົກຜະລິດຕະພາບ

ສໍາລັບການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ໂດຍສະເພາະການຜະລິດເຂົ້າຢູ່ປະເທດເຮົາ ເຊິ່ງເປັນຜົນເຮັດໃຫ້ປະເທດເຮົາ ສາມາດຜະລິດເຂົ້າກຸ້ມກິນໄດ້ໂດຍພື້ນຖານ. ຜົນສໍາເລັດທີ່ກ່າວມານັ້ນ ແມ່ນຜົນສືບເນື່ອງມາຈາກ ການຄົ້ນຄວ້າແນວພັນ ແລະ ເຕັກນິກການປູກເຂົ້າ ທີ່ມີສະມັດຕະພາບການຜະລິດສູງ ແລະ ບວກໃສ່ການປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ເຊັ່ນ: ລະບົບຊົນລະປະທານ, ພື້ນຖານວັດຖຸເຕັກນິກ-ວິທະຍາສາດ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນ ບັນດາສູນ, ສະຖານີການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ສູນບໍລິການດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ນັກວິຊາການ ກໍ່ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ຍົກລະດັບ; ພ້ອມກັນນັ້ນ ຊາວກະສິກອນ ກໍ່ໄດ້ປັບປຸງລະບົບການຜະລິດຂອງເຂົ້າເຈົ້າໃຫ້ມີຜະລິດຕະພາບສູງຂຶ້ນເປັນກ້າວໆມາ.

ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ເມື່ອທຽບໃສ່ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການສູງ ທາງດ້ານແນວພັນ, ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຜົນການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການພັດທະນາກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຕາມທິດນໍາຂອງພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ໃນການເສີມຂະຫຍາຍບັນດາທ່າແຮງບົ່ມຊ້ອນ ສໍາລັບການພັດທະນາກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຢ່າງຮອບດ້ານ ແລະ ການຫັນເປັນອຸດສະຫະກໍາທັນສະໄໝເທື່ອລະກ້າວ, ສ້າງໃຫ້ມີການຫັນປ່ຽນແປງຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ຕາມທິດເຮັດກະສິກໍາສະອາດ, ຂະຫຍາຍການເຮັດກະເສດສຸມ ທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ມີປະສິດຕິຜົນສູງ, ສ້າງທ່າແຮງທີ່ໄດ້ປຸງໃນການເຊື່ອມຢືງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ. ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ໃນສະພາບເງື່ອນໄຂທີ່ເປັນກາລະໂອກາດ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍໃຫ້ແກ່ການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ໃນສະເພາະໜ້າ ແລະ ຍາວນານເປັນຕົ້ນແມ່ນ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງປະຊາກອນທັງພາຍໃນປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ທົ່ວໂລກ ມັນໄດ້

ສິ່ງຜົນ ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຕ້ອງການດ້ານສະບຽງອາຫານເພີ່ມຂຶ້ນ. ພ້ອມດຽວກັນນີ້, ການເຊື່ອມຍິງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກໍຈະເຮັດໃຫ້ມີການແກ້ໄຂແຍ່ງແຂ່ງຂັນ ດ້ານການຕະຫຼາດສູງຂຶ້ນ ສໍາລັບການຜະລິດກະສິກໍາທີ່ເປັນສິນຄ້າ ເຊິ່ງເປັນຜົນເຮັດໃຫ້ຕ້ອງມີການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ທີ່ມີຜະລິດຕະພັນທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ມີຄວາມພອດໄພທາງດ້ານໂພສະນາການ ແລະ ວິທີການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ທີ່ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ. ນອກຈາກນີ້ ກໍຍັງມີຫຼາຍປະເດັນທີ່ເປັນສິ່ງທ້າທາຍ ສໍາລັບການຜະລິດກະສິກໍາໃນປະເທດເຮົາ ເຊັ່ນ: ຊັບພະຍາກອນທາງດ້ານທໍາມະຊາດ ໂດຍສະເພາະ ເນື້ອທີ່ດິນສໍາລັບການຜະລິດ ນັບມື້ມີຄວາມຈໍາກັດ ແລະ ລວມທັງກໍາລັງການຜະລິດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນແຮງງານ ໃນຂະແໜງການກະສິກໍາ ນັບມື້ຫຼຸດລົງ ແລະ ບວກໃສ່ສະພາບການປ່ຽນແປງ ຂອງດິນຟ້າອາກາດເຊັ່ນ: ໄພແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ນໍ້າຖ້ວມ ກໍນັບມື້ນັບຮຸນແຮງ. ຄຽງຄູ່ກັນນີ້, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ ສໍາລັບການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນ ເລັ່ງໃສ່ການຍົກຜະລິດຕະພາບ ຂອງການຜະລິດເຂົ້າ ເພື່ອການຄ້າປະກັນ ທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ, ແຕ່ສໍາລັບການຄົ້ນຄວ້າເຕັກໂນໂລຊີກະສິກໍາ ເພື່ອຜະລິດເປັນສິນຄ້າ, ການຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ເພື່ອການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງປົກປັກຮັກສາ ຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ເຊິ່ງລວມທັງຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ ແມ່ນຍັງຈໍາກັດ.

ຕໍ່ສະພາບການ ແລະ ສິ່ງທີ່ທ້າທາຍທີ່ກ່າວມານັ້ນ ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ ສຸກກຸບ. ແຫ່ງຊາດ ມີຄວາມຈໍາເປັນໄດ້ທົບທວນຄືນ ພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ແລະ ກໍານົດຍຸດທະສາດການຄົ້ນຄວ້າ

ວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເພື່ອເປັນການປະກອບສ່ວນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການພັດທະນາ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຮອດປີ 2025 ຂອງຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ບັນລຸໄດ້ຄາດໝາຍສູງຊິນ ໃນແຕ່ລະດ້ານທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້. ຍຸດທະສາດການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ສະບັບນີ້ ຍັງໄດ້ກໍານົດວິໄສທັດ ການຄົ້ນຄວ້າ ຮອດປີ 2030 ໂດຍເລັ່ງໃສ່ ເຮັດການຄົ້ນຄວ້າເຕັກນິກ-ວິທະຍາສາດ ທີ່ທັນສະໄໝ ເພື່ອນໍາໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ, ຄ້າປະກັນທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ, ໂພສະນາການ ແລະ ຜະລິດເປັນສິນຄ້າ.

II. ຕີລາຄາສະພາບການຄົ້ນຄວ້າ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ

2.1 ການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍແຜນນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນການຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ແມ່ນອີງໃສ່ການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງພັກໃນ ແຕ່ລະໄລຍະ, ພັກເຮົາໄດ້ຖືເອົາ ຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຂະແໜງການພື້ນຖານ ໃນໂຄງປະກອບເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ. ໃນນັ້ນ ພັກໄດ້ກໍານົດທິດນໍາ ສໍາລັບການພັດທະນາກະສິກໍາ ໂດຍເລັ່ງໃສ່ ການຫັນຈາກການຜະລິດກະສິກໍາແບບທໍາມະຊາດ ໄປສູ່ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ເຊິ່ງມັນແມ່ນຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການພາວະວິໄສ ຂອງສະໄໝຂ້າມຜ່ານຂຶ້ນສູ່ສັງຄົມນິຍົມຢູ່ປະເທດ. ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຍັງໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າ ໃນການຈັດຕັ້ງແຜນພັດ

ທະນາ ຂອງຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ບັນລຸໄດ້ຄາດໝາຍສູງຊຶມ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນ ແຕ່ໄລຍະ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນການ 5 ປີ (2011-2015) ຂອງກະຊວງ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ທີ່ຜ່ານມາ, ສຄກປ ແຫ່ງ ຊາດ ໄດ້ກໍານົດຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນງານການ ຄົ້ນຄວ້າໄປຕາມ 4 ເປົ້າໝາຍ ຂອງແຜນພັດທະ ນາກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຄື: ການຮັບປະກັນ ດ້ານສະບຽງອາຫານ, ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ, ການຢຸດຕິການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ ແບບເລື້ອນລອຍ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຊັບ ພະຍາກອນປ່າໄມ້ໃຫ້ຍືນຍົງ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ແຜນພັດທະນາ ຂອງຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຍັງໄດ້ກໍານົດເອົາ 13 ມາດຕະການໃນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ໃນນັ້ນ, ສຄກປ ແຫ່ງຊາດ ແມ່ນໄດ້ປະກອບສ່ວນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ 4 ມາດ ຕະການ ທາງດ້ານວິຊາການ ຄື: ການສໍາຫຼວດ ແລະ ອະນຸລັກຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາ ແລະ ປ່າ ໄມ້, ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການຂະຫຍາຍແນວ ພັນ, ການຄົ້ນຄວ້າເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍ ແລະ ພັດທະນາຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ. ຄຽງຄູ່ກັບການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດວຽກ ງານການຄົ້ນຄວ້າ, ສຄກປ ຍັງໄດ້ປັບປຸງ ແລະ ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ກໍ່ສ້າງບຸກຄະລາກອນ ກໍ່ຄື ການຍົກລະດັບວິຊາສະເພາະ ໃຫ້ແກ່ພະນັກ ງານວິຊາການ, ປັບປຸງລະບົບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ສ້າງລະບຽບການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ ວຽກງານຄວ້າໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນດີຂຶ້ນ. ສະຖາບັນ ຍັງເຮັດໜ້າທີ່ການປະສານງານ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງ ກັບ ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ອົງການ ຈັດຕັ້ງຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການຜູ້ໃຫ້ທຶນ ຕ່າງໆຢູ່ພາຍໃນ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ຢ່າງ ກວ້າງຂວາງ.

2.2 ໝາກຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການ ການຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນໄລ ຍະຜ່ານມາ

ໃນການປະກອບສ່ວນ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາ ຂອງຂະແໜງການກະສິກໍາແລະ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ບັນລຸໄດ້ຄາດໝາຍສູງຊຶມ ທີ່ໄດ້ກໍານົດ ໄວ້ໃນແຕ່ໄລຍະ, ສຄກປ ແຫ່ງຊາດ ໄດ້ຈັດຕັ້ງ ແລະ ພັດທະນາລະບົບການຄົ້ນຄວ້າ ທົດລອງ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນລະດັບຊາດ ໂດຍເຮັດ ໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍໃນ 4 ມາດຕະການ ທາງດ້ານວິຊາ ການ. ໝາກຜົນຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການ ການຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນໄລຍະຜ່ານ ມາ ສາມາດສັງລວມແຕ່ລະດ້ານໂດຍຫຍໍ້ ດັ່ງນີ້:

2.2.1 ການດ້ານການສໍາຫຼວດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຊີ ວະນາໆພັນດ້ານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້

ການສຶກສາສໍາຫຼວດເພື່ອການເຕົ້າໂຮມ ແລະ ຄັດເລືອກແນວພັນພືດກະສິກໍາ, ແນວພັນ ໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ແນວພັນສັດລ້ຽງ ແລະ ແນວພັນປາພື້ນເມືອງ ທີ່ເປັນແຫຼ່ງເຊື້ອພັນ ທີ່ສໍາຄັນ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການປັບປຸງພັນພືດ, ພັນໄມ້, ພັນສັດລ້ຽງ, ແນວພັນປາ ແລະ ສັດນໍ້າ ໃນປະຈຸບັນ ແລະ ອານາຄົດ. ອັນພື້ນເດັ່ນກວ່າໝູ່ ແມ່ນການສໍາຫຼວດ, ການເຕົ້າໂຮມ ແລະ ອະນຸ ລັກແນວພັນເຂົ້າພື້ນເມືອງໄດ້ 15,800 ຕົວຢ່າງ ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ໃນ ສປປ ລາວ ມີຄວາມ ຫຼາກຫຼາຍ ທາງດ້ານແນວພັນເຂົ້າພື້ນເມືອງແລະ ຖືວ່າ ເປັນປະເທດອັນດັບທີສອງຂອງໂລກ ຮອງ ຈາກປະເທດອິນເດຍ. ສໍາລັບແນວພັນເຂົ້າພື້ນ ເມືອງ ທີ່ໄດ້ທ້ອນໂຮມມານີ້ ໄດ້ເຮັດການບັນທຶກ ຂໍ້ມູນຄຸນລັກສະນະຮູບຮ່າງພາຍນອກ ຂອງແນວ ພັນເຂົ້າດັ່ງກ່າວ ແລະ ປະຈຸບັນສາມາດກໍານົດ ເບື້ອງຕົ້ນໄດ້ 8,000 ຕົວຢ່າງ ທີ່ມີຈຸດເດັ່ນ ແລະ ເປັນທ່າແຮງ ສໍາລັບການຂະຫຍາຍເປັນແນວພັນ ເຂົ້າທີ່ມີຄຸນນະພາບ. ແນວພັນເຂົ້າພື້ນເມືອງທີ່

ເຕົ້າໂຮມໄດ້ນັ້ນ ນັບວ່າເປັນມູນມໍລະດົກອັນລ້ຳຄ່າຫຼາຍທີ່ສຸດ ໃນການອະນຸລັກຊີວະນາໆພັນຂອງແນວພັນເຂົ້າພື້ນເມືອງລາວ. ນອກຈາກນີ້ຍັງໄດ້ສຶກສາ ແລະ ເຕົ້າໂຮມແນວພັນສາລີ, ແນວພັນພິດຜັກ, ແນວພັນໄກ່, ແນວພັນໝູ, ປາພື້ນເມືອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງໄດ້ຈຳນວນໜຶ່ງທີ່ເປັນທ່າແຮງໃນການປັບປຸງພັນ ເພື່ອຍົກຜະລິດຕະພາບການຜະລິດ ໃນການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ຜະລິດເປັນສິນຄ້າ.

2.2.2 ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການຂະຫຍາຍແນວພັນ

ແນວພັນ ເປັນປັດໃຈທີ່ສຳຄັນສຳລັບການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ການນຳໃຊ້ແນວພັນທີ່ດີມີຄຸນນະພາບ ຈະເຮັດໃຫ້ການຜະລິດມີຜົນຜະລິດສູງ ແລະ ຍັງເຮັດໃຫ້ຜະລິດຕະພັນມີຄຸນນະພາບສູງ ຕອບສະໜອງໄດ້ ສຳລັບການບໍລິໂພກແລະທັງເປັນສິນຄ້າທີ່ໄດ້ມາດຖານຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ. ສຄກປແຫ່ງຊາດ ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອຄັດເລືອກ ແລະ ປັບປຸງແນວພັນພືດກະສິກຳ ເຊັ່ນ: ແນວພັນເຂົ້າ, ແນວພັນສາລີ, ພິດຜັກ ແລະ ໄມ້ໃຫ້ໝາກ, ແນວພັນໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ແນວພັນສັດລ້ຽງເປັນຕົ້ນແມ່ນ ແນວພັນງົວ, ແນວພັນໝູ ແລະ ສັດປີກ, ແນວພັນປາ ແລະ ແນວພັນສັດນ້ຳອື່ນໆ ແນໃສ່ສ້າງສາຍພັນໃໝ່ທີ່ມີຜະລິດຕະພາບສູງ ເພື່ອຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ການຜະລິດຂອງຊາວກະສິກອນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ. ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປັບປຸງແນວພັນເຂົ້ານາທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ມີຄວາມສາມາດໃຫ້ຜົນຜະລິດສູງເຖິງ 6-8 ໂຕນຕໍ່ເຮັກຕາ ຈຳນວນ 29 ແນວພັນ ແລະ ແນວພັນເຂົ້າໄຮ່ທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ໃຫ້ຜົນຜະລິດສູງ ຈຳນວນ 22 ແນວພັນ. ນອກຈາກນີ້ສະຖາບັນຍັງໄດ້ປັບປຸງລະບົບການຜະລິດແນວພັນເຂົ້າ ເພື່ອຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ການຜະ

ລິດຂອງຊາວກະສິກອນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍແມ່ນບັນດາສູນ ສະຖານີ ຂອງລັດເປັນຜູ້ຜະລິດແນວພັນບໍລິສຸດ, ແນວພັນລຸ້ນ 1 ແລະ ລຸ້ນ 2, ແຕ່ລະປີສາມາດຜະລິດໄດ້ ປະມານ 100 ກວ່າໂຕນ ເຊິ່ງພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການ ສຳລັບການຜະລິດແນວພັນລຸ້ນ 3 (ແນວປູກ) ປະມານ 5,000 ກວ່າໂຕນ ໃນການຕອບສະໜອງແນວພັນໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ. ແຕ່ສຳລັບການຜະລິດແນວພັນລຸ້ນ 3 ທີ່ໃຊ້ເປັນແນວປູກສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໄດ້ມີລະບົບການຜະລິດ ແລະ ຕອບສະໜອງຢູ່ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍແມ່ນພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ, ຜູ້ປະກອບການ ແລະ ບັນດາໂຄງການຕ່າງໆເປັນຜູ້ຜະລິດ ແລະ ຕອບສະໜອງໃນທ້ອງຖິ່ນ. ຈາກຜົນຂອງການນຳໃຊ້ແນວພັນເຂົ້າປັບປຸງ ໃນປະຈຸບັນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແມ່ນກວມເຖິງ 70% ສຳລັບພື້ນທີ່ການຜະລິດເຂົ້າລະດູນາປີ ແລະ 100% ສຳລັບການຜະລິດແຂງ ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບທີ່ສຳຄັນຕໍ່ການຍົກຜະລິດຕະພາບ ຂອງການຜະລິດເຂົ້າໃຫ້ສູງຂຶ້ນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ເຊິ່ງເປັນຜົນເຮັດໃຫ້ການຜະລິດເຂົ້າ ໃນປະເທດເຮົາສາມາດຜະລິດເຂົ້າກຸ້ມກິນໂດຍພື້ນຖານ ນັບແຕ່ປີ 2000 ເປັນຕົ້ນມາ.

2.2.3 ການຄົ້ນຄວ້າເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ

ໃນຊຸມປີຜ່ານມາ ສຄກປ. ແຫ່ງຊາດ ໄດ້ເຮັດການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງເຕັກນິກຕ່າງໆສຳລັບການຍົກຜະລິດຕະພາບຂອງການຜະລິດກະສິກຳ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ການຊອກຫາເຕັກນິກທີ່ແທດເໝາະກັບແຕ່ລະສະພາບເງື່ອນໄຂ ຂອງລະບົບນິເວດ ຊຶ່ງລວມທັງລະບົບນິເວດການຜະລິດກະສິກຳ ໃນເຂດພູດອຍ, ພູພຽງ ແລະ ທົ່ງພຽງ. ການທົດລອງເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນເລັ່ງໃສ່ການຊອກຫາເຕັກນິກ ສຳລັບການຍົກຜະລິດຕະພາບເຂົ້າ, ການປູກພືດເສດ

ຖະກິດ, ການລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ, ການ ຊອກຫາມາດຕະການ ແລະ ກິນໄກ ເພື່ອການ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ເຊັ່ນ: ດິນ, ປ່າໄມ້ ແລະ ນ້ຳ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການທົດລອງ ແມ່ນລວມທັງ ຢູ່ໃນສະຖານີທົດລອງ ແລະ ພື້ນທີ່ຂອງຊາວກະ ສິກອນ. ຜົນສຳເລັດຂອງການຄົ້ນຄວ້າເຕັກນິກ- ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ເໝາະສົມສຳລັບເຂດພູດອຍທີ່ ຊາວກະສິກອນໄດ້ນຳໃຊ້ ແລະ ຂະຫຍາຍຢ່າງ ກວ້າງຂວາງ ເຊັ່ນ: ເຕັກນິກການປູກຢາງພາລາ ແບບປະສົມປະສານ, ເຕັກນິກການປູກເຄື່ອງປ່າ ຂອງດົງ, ເຕັກນິກການປູກສາລີປະສົມກັບພືດຕະ ກູນຖົ່ວ, ເຕັກນິກການລ້ຽງທອມງົວ ແລະ ການ ລ້ຽງແບ່ແບບຂັງ ປະສົມປະສານກັບການປູກພືດ ອາຫານສັດ, ເຕັກນິກນິເວດກະສິກຳ (SCV), ການປູກໄມ້ໃຫ້ໝາກ ແບບປະສົມປະສານ, ເຕັກ ນິກການປູກພືດຜັກອກລະດູການ, ເຕັກນິກການ ລ້ຽງປາແບບປະສົມປະສານກັບການລ້ຽງໝູ ແລະ ການລ້ຽງໄກ່. ເຕັກນິກທີ່ກ່າວມານັ້ນ ແມ່ນ ໄດ້ທົດສອບ ແລະ ສາທິດ ກັບຄອບຄົວຂອງຊາວ ກະສິກອນ ໃນຈຳນວນ 4,120 ຄອບຄົວ, ໃນຈຳ ນວນຄອບຄົວດັ່ງກ່າວນີ້ ມີຫຼາຍກວ່າ 70% ໄດ້ ຍອມຮັບ ແລະ ນຳໃຊ້ເຕັກນິກເຫຼົ່ານີ້ ເຂົ້າໃນລະ ບົບການຜະລິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ເຊິ່ງເປັນຜົນເຮັດ ໃຫ້ການຜະລິດຂອງເຂົາເຈົ້າ ມີລາຍຮັບສູງຂຶ້ນ, ສາມາດສ້າງເປັນອາຊີບທີ່ໝັ້ນຄົງ ແລະ ເປັນທາງ ເລືອກທີ່ດີ ໃນການທົດແທນອາຊີບຖາງປ່າເຮັດ ໄຮ່ແບບເລື່ອນລອຍ. ນອກຈາກນີ້ ສຄກປ ຍັງ ໄດ້ເຮັດຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອຊອກຫາເຕັກນິກການຜະ ລິດກະເສດສຸມເພື່ອຍົກຜະລິດຕະພາບຂອງການ ຜະລິດກະສິກຳໃນເຂດທົ່ງພຽງ ເຊິ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ ຈາກການສ້າງແຜນທີ່ເຄມີກະສິກຳ ໃນ 7 ທົ່ງ ພຽງໃຫຍ່ ຂອງ ສປປ ລາວ ເພື່ອການກຳນົດ ອັດຕາການ ນຳໃຊ້ຜຸນສຳລັບການຍົກຜະລິດຕະ ພາບເຂົ້າ. ພ້ອມດຽວກັນນີ້, ໄດ້ເຮັດການທົດ

ສອບເຕັກນິກການປັບປຸງດິນ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ ຜຸນຄອກ, ການນຳໃຊ້ຜຸນປົ່ມ ປະສົມປະສານກັບ ການນຳໃຊ້ຜຸນເຄມີ ໃນອັດຕາທີ່ເໝາະສົມເພື່ອ ຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນການຜະລິດ; ເຮັດການຄົ້ນຄວ້າ ເຕັກນິກສຳລັບການປູກເຂົ້ານາ ທີ່ຫຼຸດຜ່ອນການ ນຳໃຊ້ແຮງງານຄົນ ແລະ ການນຳໃຊ້ນ້ຳແບບປະ ຍັດ ໂດຍການທົດລອງ ນຳໃຊ້ເຕັກນິກການເຮັດ ນາຫວ່ານ, ການເຮັດນາຍອດດ້ວຍເຄື່ອງຈັກ ແລະ ເຕັກນິກການນຳໃຊ້ນ້ຳຊົນລະປະທານ ແບບປະ ຍັດ; ທົດລອງນຳໃຊ້ເຕັກນິກ ການປ້ອງກັນ ແລະ ກຳຈັດສັດຕູພືດ ແບບປະສົມປະສານ (IPM). ສຳລັບການຄົ້ນຄວ້າເຕັກນິກ ສຳລັບການລ້ຽງສັດ ແລະ ການລ້ຽງປາ ໄດ້ເຮັດການທົດລອງເຕັກນິກ ການລ້ຽງປາໃສ່ກະຊັງ, ການລ້ຽງປາພື້ນເມືອງໃນ ໜອງ, ການລ້ຽງປາຫຼາຍຊະນິດໃນໜອງ, ການ ລ້ຽງປາໃນນາເຂົ້າ ແລະ ການລ້ຽງປາແບບປະ ສົມປະສານກັບການລ້ຽງສັດ; ເຕັກນິກການທອມ ງົວ ໂດຍນຳໃຊ້ການປູກຫຍ້າ, ປັບປຸງອາຫານ ເຊິ່ງປະຈຸບັນ ໄດ້ມີຫຼາຍກວ່າ 1,000 ຄອບຄົວ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍສະເພາະ ກຸ່ມລ້ຽງ ງົວ ໄດ້ນຳໃຊ້ເຕັກນິກດັ່ງກ່າວນີ້ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ເຊິ່ງໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບໃນທາງບວກ ສຳລັບການ ຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ກ້າວໄປສູ່ການຜະ ລິດເປັນສິນຄ້າ ເຊິ່ງເປັນການສ້າງລາຍຮັບ ໃຫ້ ຄອບຄົວຜູ້ຜະລິດສູງຂຶ້ນ.

2.2.4 ການຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ການຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຊຶ່ງພົວພັນເຖິງ ການວິເຄາະວິໄຈບັນຫາ ຕ່າງໆທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນທ້ອງຖິ່ນ ພາຍໃນປະເທດ, ຢູ່ໃນລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເຊັ່ນ: ບັນຫາ ດານການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ, ຮູບແບບການລົງທຶນການຜະລິດກະ ສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ການຕະຫຼາດ, ການປ່ຽນແປງ

ທາງດ້ານດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ປະເດັ່ນອື່ນໆ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ ແລະ ສິ່ງຜົນກະທົບແກ່ ສປປ ລາວ. ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ສຄກປ ສາມາດ ສັງລວມຂໍ້ມູນ ເພື່ອຕອບສະໜອງໃຫ້ການນຳ ຂັ້ນຕ່າງໆ ສຳລັບການວາງແຜນ, ການກຳນົດນະ ໂຍບາຍ, ການພັດທະນາກົນໄກ ແລະ ສ້າງລະ ບຽບການຕ່າງໆ ສຳລັບການພັດທະນາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ໄດ້ເຮັດການສຶກສາ ການຂຶ້ນທະ ບຽນຜະລິດຕະພັນກະສິກຳລາວ ທີ່ມີຖິ່ນກຳເນີດ ສະເພາະ (GI) ໃຫ້ເປັນສິນຄ້າເອກະລັກຂອງລາວ ເຊັ່ນ: ກາເຟ ແລະ ເຂົ້າໄກ່ນ້ອຍ; ເຮັດການສຶກສາ ລະບົບການຜະລິດຢາງພາລາໃນຮູບແບບການ ສັນຍາ 2+3 ແລະ 1+4; ການສຶກສາເພື່ອການກຳ ນົດມູນຄ່າການເຊົ່າ ແລະ ສຳປະທານທີ່ດິນກະ ສິກຳ; ເຮັດການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ຂອງ ການປູກຢາງພາລາເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງທາງ ດ້ານເສດຖະກິດແລະຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ. ນອກຈາກນີ້ ຍັງໄດ້ເຮັດການສຶກສາ ແລະ ສ້າງ ບົດລາຍງານ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ເຊັ່ນ: ການສຶກສາຕ້ອງໂສ້ການຕະຫຼາດ ເພື່ອ ພັດທະນາຕະຫຼາດເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ; ການສຶກສາ ຕະຫຼາດຢາງພາລາ ແລະ ຕະຫຼາດອ້ອຍ ໃນເຂດ ພາກເໜືອຂອງລາວ; ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປ ໄດ້ການຜະລິດ ປູກຖົ່ວເຫຼືອງ ແລະ ສາລີ ເປັນ ສິນຄ້າ; ການສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ ທາງດ້ານ ເສດຖະກິດໃນການລ້ຽງຄັງ ເປັນສິນຄ້າ; ການສຶກ ສາຄວາມເປັນໄປໄດ້ການປູກໝາກເຢົາເພື່ອປ່ຽນ ແທນແຫຼ່ງພະລັງງານທຳມະຊາດ. ພ້ອມດຽວກັນ ນັ້ນ ສຄກປ ຍັງໄດ້ສ້າງບົດລາຍງານ, ວາລະ ສານ, ຄູ່ມື, ພັດທະນາລະບົບຫ້ອງສະມຸດ ແລະ ການສ້າງຕັ້ງຖານຂໍ້ມູນກະສິກຳລາວ(LAD) ໂດຍ ຜ່ານອິນເຕີແນດ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ຜົນຂອງການຄົ້ນ ຄວ້າ ແລະ ການບໍລິການຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໃຫ້ແກ່ ພາກສ່ວນສົ່ງເສີມ ແລະ ພາກສ່ວນຜູ້ຜະລິດ ກໍຄື

ການກະຈາຍຂໍ້ມູນການຄົ້ນຄວ້າ ອອກສູ່ສັງຄົມ ໄດ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

2.2.5 ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ

ເພື່ອຮັບປະກັນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ ພາລະບົດບາດ ຂອງ ສຄກປ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ໄດ້ອອກແຮງຢ່າງຕັ້ງໜ້າ ໃນກໍ່ສ້າງພະນັກງານ, ການປັບປຸງພາລະບົດບາດ ແລະ ລະບົບການຈັດ ຕັ້ງ ແລະ ການສ້າງລະບຽບການຄຸ້ມຄອງພາຍໃນ. ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ພື້ນຖານ ວັດຖຸເຕັກນິກ ສຳລັບວຽກງານ ການຄົ້ນຄວ້າ; ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ກໍໄດ້ສ້າງເຄືອຄ່າຍໃນການຄົ້ນ ຄວ້າ. ການກໍ່ສ້າງ ແລະ ຍົກລະດັບຮູ້ຄວາມສາ ມາດຂອງພະນັກງານ ດ້ານບໍລິຫານ, ພະນັກງານ ຄຸ້ມຄອງການຄົ້ນຄວ້າແລະພະນັກງານວິຊາການ ໃນຊຸມປີຜ່ານມາ ໃຫ້ແກ່ບັນດາພະແນກການ, ສູນຄົ້ນຄວ້າພາຍໃນສະຖາບັນ, ໃຫ້ເມືອງ ແລະ ແຂວງ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ປະສານງານ ການຈັດຕັ້ງປະ ຕິບັດໂຄງການຮ່ວມກັບສະຖາບັນ ໄດ້ຈຳນວນ ທັງໝົດ 260 ຄົນ, ໃນນັ້ນ ລະດັບປະລິນຍາເອກ 8 ຄົນ, ປະລິນຍາໂທ 59 ຄົນ, ປະລິນຍາຕີ 168 ຄົນ ແລະ ຊັ້ນສູງ 25 ຄົນ. ນອກຈາກນີ້ ຍັງໄດ້ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ແກ່ເຄືອຄ່າຍການຄົ້ນ ຄວ້າໃນທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດນຳເອົາ ເຕັກນິກວິທະຍາສາດ ກໍຄື ເອົາຜົນການຄົ້ນຄວ້າ ທົດລອງນຳໄປທົດສອບ, ນຳໃຊ້ ແລະ ຂະຫຍາຍ ອອກສູ່ວົງກວ້າງ ໃນເຂດຊົນນະບົດ ເຮັດໃຫ້ມີ ຜົນກະທົບສູງ ຕໍ່ການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ລຶບລາງຄວາມທຸກຍາກ ຂອງຄອບຄົວໃນ ຊົນນະບົດ. ປະຈຸບັນ ທົ່ວສະຖາບັນ ມີພະນັກງານ ລັດຖະກອນທັງໝົດ ຈຳນວນ 332 ຄົນ, (ຍິງ 97 ຄົນ) ລວມທັງພະນັກງານໄປຍົກລະດັບ; ໃນນີ້ ລະດັບປະລິນຍາເອກ 22 ຄົນ, ປະລິນຍາໂທ 84 ຄົນ, ປະລິນຍາຕີ 152 ຄົນ, ຊັ້ນສູງ 38 ຄົນ, ຊັ້ນກາງ 22 ຄົນ ແລະ ຊັ້ນຕົ້ນ 14. ນອກນັ້ນ,

ສະຖາບັນ ຍັງໄດ້ນຳໃຊ້ພະນັກງານຕາມສັນຍາ ແລະ ພະນັກງານອາສາສະໝັກ ຈຳນວນນຶ່ງ. ສະຖາບັນ ຍັງໄດ້ປັບປຸງກົງຈັກການຈັດຕັ້ງຂອງ ຕົນ ໃຫ້ແທດເໝາະກັບໜ້າທີ່ພາລະບົດບາດ ໃນ ແຕ່ລະໄລຍະ ເຊິ່ງປະຈຸບັນໂຄງປະກອບການຈັດ ຕັ້ງ ຂອງສະຖາບັນ ປະກອບມີ 2 ພະແນກການ ແລະ 12 ສູນຄົ້ນຄວ້າ, ໃນນີ້ ລວມທັງສູນຄົ້ນ ຄວ້າທີ່ຢູ່ສູນກາງ ແລະ ສູນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ທີ່ຢູ່ຕ່າງແຂວງ.

ຄຽງຄູ່ກັບການປັບປຸງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ກໍ່ສ້າງພະນັກງານ, ໃນໄລຍະຍະຜ່ານມາ ໄດ້ສຸມ ໃສ່ການປັບປຸງ ແລະ ກໍ່ສ້າງຫ້ອງການ ເຊິ່ງລວມ ທັງຫ້ອງການຂອງສະຖາບັນ, ຫ້ອງການຂອງບັນ ດາສູນ, ພ້ອມທັງສະຖານທີ່ທົດລອງ ເຊັ່ນ: ພື້ນ ຖານຫ້ອງວິໄຈພືດ, ຫ້ອງວິໄຈອາຫານສັດ, ຫ້ອງ ວິໄຈດິນ, ສາງເກັບມ້ຽນແນວພັນ, ທະນາຄານ ເຊື້ອພັນເຂົ້າ ແລະ ພື້ນຖານວັດຖຸເຕັກນິກ ຈຳ ນວນໜຶ່ງທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານຄົ້ນຄວ້າ ທົດລອງຂອງບັນດາສູນ ແລະ ສະຖານີ. ເຖິງ ແມ່ນສະຖາບັນໄດ້ອອກແຮງ ປັບປຸງບັນດາພື້ນ ຖານໂຄງລ່າງໃນໄລຍະຜ່ານກໍຕາມ ຖ້າທຽບໃສ່ ຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອເຮັດ ການຄົ້ນຄວ້າເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ ແລ້ວ, ບັນດາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ພ້ອມທັງວັດຖຸ ເຕັກນິກສຳລັບການຄົ້ນຄວ້າ ທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນ ແມ່ນເກົ່າແກ່ ແລະ ຫຼ້າສະໄໝ. ເພາະສະນັ້ນ ເພື່ອຮັບປະກັນ ໃນການຈັດຕັ້ງວຽກງານຄົ້ນຄວ້າ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີນັ້ນ ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການລົງທຶນ ໃນການປັບປຸງ ແລະ ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ພ້ອມທັງປະກອບເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ ທີ່ກ້າວໜ້າ ແລະ ທັນສະໄໝ ເຂົ້າໃນການຄົ້ນຄວ້າ ທົດລອງ.

2.2.6 ການຮ່ວມມື ແລະ ການລົງທຶນໃນວຽກ ງານການຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ສະຖາບັນ ໄດ້ສ້າງສາຍການພົວພັນ ເຊື່ອມໂຍງກັບຫຼາຍອົງການ ບໍ່ວ່າຈະເປັນອົງການ ຄົ້ນຄວ້າ ໃນລະດັບສາກົນ, ລະດັບພາກພື້ນ, ກໍຄື ອົງການໃນລະດັບຊາດ ເພື່ອການຮ່ວມມື, ປະສານງານ ແລະ ແລກປ່ຽນການຄົ້ນຄວ້າ (ເບິ່ງ ຕາຕະລາງ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1. ປະເພດອົງ ການ, ລາຍຊື່ອົງການ ແລະ ປະເພດການພົວພັນ ກັບ ສຄກປ. ແຫ່ງຊາດ). ການຮ່ວມມືກັບອົງການ ເຫຼົ່ານີ້ ຖືວ່າ ເປັນເງື່ອນໄຂໃນການຮ່ວມມື ເພື່ອ ປັບປຸງຄວາມສາມາດ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນວຽກງານຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຍັງເປັນການແລກປ່ຽນ ຄວາມຮູ້, ປະສົບການ ແລະ ຜົນຂອງການຄົ້ນ ຄວ້າ ເພື່ອນຳມາປັບປຸງ ແລະ ທົດສອບໃນເງື່ອນ ໄຂຕົວຈິງ ຂອງປະເທດເຮົາ. ການປະສານງານ ກັບອົງກອນຜູ້ໃຫ້ທຶນ ແລະ ອົງການຄົ້ນຄວ້າ ຕ່າງໆຖືວ່າເປັນຍຸດທະສາດໜຶ່ງໃນວຽກງານການ ຄົ້ນຄວ້າ ເພາະວ່າ ສຄກປ. ແຫ່ງຊາດ ຍັງເປັນສະ ຖາບັນການຄົ້ນຄວ້າທີ່ໜຸ່ມນ້ອຍ, ວິຊາການ ຫຼື ນັກຄົ້ນຄວ້າທີ່ເກັ່ງສະເພາະດ້ານ ຍັງມີຈຳນວນ ໜ້ອຍຈຳກັດ, ການຄົ້ນຄວ້າລົງເລິກສະເພາະດ້ານ (basic research) ຍັງບໍ່ທັນເຮັດໄດ້ຢ່າງແຂງ ແຮງ ເພາະສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນເຮັດການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອດັດປັບສຳລັບການນຳໃຊ້, ນອກຈາກນີ້ ແຫຼ່ງ ທຶນສຳລັບການຄົ້ນຄວ້າ ແມ່ນມີຈຳກັດ.

ການລົງທຶນສຳລັບການພັດທະນາຂະ ແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໄລຍະຜ່ານມາ ພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ໄດ້ສຸມການລົງທຶນໃນ ການພັດທະນາໂຄງລ່າງເປັນຈຳນວນຫຼາຍພິລິມ ຄວນ, ແຕ່ສຳລັບການລົງທຶນ ໃນວຽກງານການ ຄົ້ນຄວ້າວິທະສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເຫັນວ່າ ຍັງຈຳກັດ. ໂດຍລວມການລົງທຶນ ສຳລັບການຄົ້ນຄວ້າ ໃນໄລຍະຜ່ານມາສ່ວນໃຫຍ່

ແມ່ນເລິ່ງໃສ່ການປູກເຂົ້າ ຫຼື ການຍົກຜະລິດຕະພາບການຜະລິດເຂົ້າ ເພື່ອການຄ້າປະກັນທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແຕ່ການຄົ້ນຄວ້າດ້ານອື່ນຖືວ່າຍັງຈຳກັດ. ງົບປະມານສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄົ້ນຄວ້າໃນໄລຍະຜ່ານມາ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນມາຈາກການຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ເພາະສະນັ້ນຈຶ່ງບໍ່ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄົ້ນຄວ້າໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ທີ່ເປັນບູລິມະສິດຂອງປະເທດເຮົາໄດ້ ໂດຍສະເພາະ ການຄົ້ນຄວ້າເພື່ອຜະລິດເປັນສິນຄ້າ, ການຜະລິດແນວພັນ ແລະ ການປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ສໍາລັບການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຂະຫຍາຍພັນພືດ, ແນວພັນສັດ, ພັນປາ ແລະ ແນວພັນໄມ້ ແມ່ນຍັງຈຳກັດ.

2.3 ສາເຫດທີ່ພາໃຫ້ມີຜົນສໍາເລັດ

1. ພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ໄດ້ມີແນວທາງນະໂຍບາຍທີ່ຖືກຕ້ອງສອດຄ່ອງ, ມີນິຕິກຳຮອງຮັບ ແລະ ການກຳນົດຍຸດທະສາດສໍາລັບການພັດທະນາຂອງຂະແໜງການທີ່ສອດຄ່ອງ ແລະ ໄດ້ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັນແກ່ວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້.
2. ພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ໄດ້ລົງທຶນໃສ່ການພັດທະນາກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເວົ້າລວມ, ເວົ້າສະເພາະ ແມ່ນການລົງທຶນໃສ່ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ສໍາລັບວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງຈຳນວນໜຶ່ງ ທີ່ເປັນເງື່ອນໄຂເອື້ອອໍານວຍ ໃຫ້ແກ່ການປັບປຸງວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ເຊິ່ງສາມາດຄົ້ນຄວ້າໄດ້ແນວພັນພືດ, ແນວພັນສັດ ແລະ ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ກ້າວໜ້າ ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດກະສິກໍາ, ສາມາດຍົກຜະລິດຕະພາບໃຫ້ສູງຂຶ້ນ ໂດຍສະເພາະ ການຜະລິດເຂົ້າ ສາມາດກຸ້ມກິນໂດຍພື້ນຖານ.

3. ໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ ຂອງບັນດາສູນ ແລະ ສະຖານີການຄົ້ນຄວ້າ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເຊິ່ງສອດຄ່ອງໃນການເຮັດໜ້າທີ່ພາລະບົດບາດສໍາລັບການຄົ້ນຄວ້າ, ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ພະນັກງານບໍລິຫານ, ຄຸ້ມຄອງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ວິຊາການ ໄດ້ຮັບການກໍ່ສ້າງ, ບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.
4. ການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ໄດ້ເປັນເງື່ອນໄຂ ແລະ ສິ່ງເອື້ອອໍານວຍ ໃຫ້ແກ່ການຍາດແຍງການຊ່ວຍເຫຼືອສໍາລັບການກໍ່ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຂອງບັນດາສູນ ແລະ ສະຖານີ ຈຳນວນໜຶ່ງ ເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ໃນການຄົ້ນຄວ້າເຕັກນິກ, ການຜະລິດ ແລະ ຂະຫຍາຍແນວພັນພືດ ແລະ ສັດ, ແລະ ຍັງເປັນການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າເຊິ່ງເປັນເງື່ອນໄຂໃນການນໍາຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດທີ່ກ້າວໜ້າ ມາທົດສອບ, ດັດປັບ ແລະ ນໍາໃຊ້ເຂົ້າກັບການຜະລິດຕົວຈິງ ໃນປະເທດເຮົາ.

2.4 ບັນດາຂໍ້ຈຳກັດ, ຂໍ້ຄົງຄ້າງ ແລະ ສາເຫດ

1. ຍັງຂາດນະໂຍບາຍ ແລະ ກົນໄກທີ່ເໝາະສົມສໍາລັບການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ເປັນຕົ້ນການນໍາໃຊ້ກົນໄກແບບມອບເໝົາ ສໍາລັບວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້; ນັກຄົ້ນຄວ້າຜູ້ທີ່ດີເດັ່ນ ແລະ ແກ້ງສະເພາະດ້ານ ສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຖືກບັນຈຸເຂົ້າໃນຕໍາແໜ່ງບໍລິຫານ ແລະ ໄດ້ເຮັດວຽກງານການຄຸ້ມຄອງຫຼາຍກວ່າການເຮັດວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ເພາະວ່າ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ແມ່ນບໍ່ມີຕໍາແໜ່ງໃຫ້ນັກຄົ້ນຄວ້າ, ແຕ່ມີສະເພາະຕໍາແໜ່ງບໍລິຫານເທົ່ານັ້ນ.

2. ຍັງຂາດນະໂຍບາຍ, ກົນໄກ ແລະ ຮູບແບບ ທີ່ເໝາະສົມ ສໍາລັບການຮ່ວມມື ກັບຜູ້ປະກອບການ ໃນການເຮັດວຽກງານຄົ້ນຄວ້າ ເພາະວ່າ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງລັດ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ແມ່ນກໍາລັງແຮງທີ່ສໍາຄັນ ການນໍາໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ ໃນຂະບວນການ ຜະລິດກະສິກໍາ, ເຮັດໃຫ້ຜະລິດຕະພັນມີຄຸນນະພາບ ແລະ ມີຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ.
3. ວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຂະຫຍາຍແນວພັນພືດ, ແນວພັນສັດ ແລະ ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ສໍາລັບການຍົກຜະລິດຕະພາບ ແລະ ຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ບໍ່ທັນເຮັດໄດ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ບໍ່ທັນສາມາດຕອບສະໜອງ ໄດ້ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງສັງຄົມ ໂດຍສະເພາະ ການຄົ້ນຄວ້າແນວພັນ ສາລີລູກປະສົມ, ພືດເສດຖະກິດອື່ນໆ, ແນວພັນງົວ ແລະ ແນວພັນປາ ທີ່ເປັນທາງແຮງສໍາລັບການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ. ນອກຈາກນີ້ ການຄົ້ນຄວ້າເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ສໍາລັບການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ແລະ ການຫັນເປັນທັນສະໄໝ ຍັງບໍ່ທັນເຮັດໄດ້ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ.
4. ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ສໍາລັບການນໍາໃຊ້ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້; ການຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເພື່ອການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ ຍັງຈໍາກັດ.
5. ການນໍາໃຊ້ແນວພັນ, ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ຫຼື ຜົນຈາກການຄົ້ນຄວ້າ ເຂົ້າໃນການຜະລິດຕົວຈິງ ຍັງຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າ, ເຊິ່ງສາເຫດຕົ້ນຕໍ ກໍຍ້ອນລະບົບການຜະລິດຂອງຊາວກະສິກອນ ສ່ວນໃຫຍ່ ຍັງເຮັດແບບປະຖົມປະຖານພໍແຕ່ກຸ້ມກິນ; ການຜະລິດເປັນ

- ສິນຄ້າ ຍັງບໍ່ທັນເປັນຂະບວນກວ້າງຂວາງ. ວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເຮັດຄົບວົງຈອນ ນັບທັງການຜະລິດໄປຫາຂອດການປຸງແຕ່ງ ເພື່ອເພີ່ມມູນຄ່າ, ການບໍລິການ ແລະ ການຕະຫຼາດ.
6. ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອຕອບສະໜອງຂໍ້ມູນໃນການກໍານົດນະໂຍບາຍ ຍັງບໍ່ທັນເຮັດໄດ້ດີ ແລະ ບໍ່ທັນກັບສະພາບການ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າເພື່ອຊອກຫາມາດຕະການ, ກົນໄກ ແລະ ຂໍ້ມູນ ເພື່ອການກໍານົດນະໂຍບາຍ ສໍາລັບການຜະລິດສະບຽງ, ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ແລະ ການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳທັນສະໄໝ ແລະ ລວມທັງການສຶກສາເພື່ອສ້າງຄວາມພ້ອມຂອງຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນການເຊື່ອມໂຍງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທັງພາຍໃນ, ກັບພາກພື້ນ ໃນການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ (AEC) ແລະ ພັນທະສາກົນອື່ນໆ.
 7. ການສ້າງຕາໜ່າງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ຍັງບໍ່ທັນເຖິງຊາວກະສິກອນຜູ້ຜະລິດຢ່າງກວ້າງຂວາງ. ສູນຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະຖານີເຄືອຄ່າຍ ຍັງບໍ່ທັນສາມາດເຮັດໜ້າທີ່ພາລະບົດບາດ ໄດ້ຢ່າງເຕັມສ່ວນ, ຫຼາຍສູນ ແລະ ສະຖານີທີ່ເປັນເຄືອຄ່າຍໃນການນໍາຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ໄປທົດສອບນໍາໃຊ້ ແລະ ເຮັດການເຜີຍແຜ່ ຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ຍັງຂາດພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ອຸປະກອນເຄື່ອງມືສໍາລັບການທົດລອງ, ທົດສອບ, ຈໍານວນພະນັກງານວິຊາການ ທີ່ມີປະສິບການ ແລະ ຄວາມຊໍານານງານ, ຕະຫຼອດຮອດງົບປະມານ ເພື່ອເຄື່ອນໄຫວວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ຍັງຈໍາກັດ.

8. ການລົງທຶນເຂົ້າໃນວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໂດຍສະເພາະ ການລົງທຶນໃສ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ຫ້ອງວິໄຈ, ພື້ນຖານວັດຖຸເຕັກນິກອື່ນໆ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ລວມທັງການລົງທຶນຂອງລັດ, ຂອງຜູ້ປະກອບການ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຍັງຈຳກັດ. ການລົງທຶນໃນຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໄລຍະຜ່ານມາ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນ ເນັ້ນໃສ່ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ເຊັ່ນ: ການກໍ່ສ້າງຊົນລະປະທານ, ຫ້ອງການ ແລະ ພື້ນຖານວັດຖຸເຕັກນິກ.

2.5 ບົດຮຽນ ທີ່ຖອດຖອນໄດ້

1. ການຜັນຂະຫຍາຍມະຕິຂອງພັກໃນແຕ່ລະສະໄໝ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງລັດ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນແຜນພັດທະນາຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ເປັນແຜນງານຂອງການຄົ້ນຄວ້າ, ທັນເປັນໂຄງການ ແລະ ເປັນແຜນວຽກລະອອງດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ບວກໃສ່ຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງບັນດາສູນຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີການເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງແຂງແຮງຂອງຂະແໜງການກຽວຂ້ອງຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ຕະຫຼອດຮອດການເຂົ້າຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ເທັນວ່າ ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄົ້ນຄວ້າໄດ້ດີ ແລະ ປະສິບຜົນສຳເລັດຕາມຄາດໝາຍທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.
2. ການສ້າງຕາໜ່າງ ຫຼື ເຄືອຄ່າຍການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກຽວກັບຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າອອກສູ່ທາງກວ້າງ ເຊິ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊາວກະສິກອນ ຜູ້ຜະລິດສາມາດນຳໃຊ້ເຕັກນິກໃໝ່ ທີ່ເໝາະສົມ, ລວມທັງການນຳໃຊ້ແນວພັນທີ່ດີ ແທດເໝາະກັບສະພາບຈຸດພິເສດ ຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນບວກ

- ໃສ່ກັບການຕອບສະໜອງ ປັດປັດໄຈການຜະລິດອື່ນໆ, ພ້ອມທັງມີການຈັດການສຳລັບການປູກ ແລະ ການລ້ຽງທີ່ດີ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການຜະລິດ ມີຜະລິດຕະພາບສູງຂຶ້ນ ແລະ ມີຜະລິດຕະພັນ ທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ.
3. ການສົ່ງເສີມການຜະລິດ ຂອງຊາວກະສິກອນ ເປັນສິນຄ້າຢ່າງກວ້າງຂວາງ ເປັນປັດໄຈສຳຄັນ ເຮັດໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ແນວພັນ ທີ່ດີ ແລະ ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ກ້າວໜ້າຈາກຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ເຂົ້າໃນການຜະລິດຕົວຈິງ, ເຊິ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີການຜະລິດຕິດພັນກັບການປຸງແຕ່ງເພີ່ມມູນຄ່າ, ການບໍລິການ ແລະ ການຕະຫຼາດ.
 4. ການຮ່ວມມື ກັບຜູ້ປະກອບການ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໂດຍສະເພາະ ການລົງທຶນໃສ່ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ຫ້ອງວິໄຈ ຂອງບັນດາສູນ ແລະ ສະຖານີການຄົ້ນຄວ້າ, ພ້ອມທັງການປະກອບອຸປະກອນ ເຄື່ອງມືທີ່ທັນສະໄໝສຳລັບເຮັດການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ການກໍ່ສ້າງພະນັກງານ ວິຊາການທີ່ມີປະສິບການເກັ່ງສະເພາະດ້ານ ແລະ ມີຄວາມຊຳນານງານ ແມ່ນປັດໄຈພື້ນຖານໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄົ້ນຄວ້າ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.
 5. ການລົງທຶນແບບມີຈຸດສຸມ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ ສຳລັບການຄົ້ນຄວ້າໃນການຂະຫຍາຍແນວພັນພືດ, ແນວພັນສັດ ແລະ ລວມທັງການຄົ້ນຄວ້າເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ສຳລັບການຍົກສູງຜະລິດຕະພາບກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເຊິ່ງເປັນເງື່ອນໄຂ ຮັບປະກັນເຮັດໃຫ້ການຄົ້ນຄວ້າປະສິບຜົນສຳເລັດ, ມີແນວພັນ ແລະ ເຕັກນິກທີ່ດີ ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການຂອງສັງຄົມ.

III. ຍຸດທະສາດ ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຮອດປີ 2025

3.1 ບ່ອນອີງໃນການກຳນົດຍຸດທະສາດ

ຍຸດທະສາດ ການຄົ້ນຄວ້າ ວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຮອດປີ 2025 ແລະ ວິໄສທັດຮອດປີ 2030 ໄດ້ຮ່າງຂຶ້ນໂດຍອີງໃສ່ແນວທາງແຜນນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດຂອງລັດຖະບານ ເຊິ່ງລວມທັງຍຸດທະສາດການພັດທະນາກະສິກໍາ ຮອດປີ 2025 ແລະ ວິໄສທັດ ຮອດປີ 2030. ແນໃສ່ເຮັດການຄົ້ນຄວ້າເພື່ອການພັດທະນາກະສິກໍາແລະປ່າໄມ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງ ບັນດາແຜນງານການຜະລິດສະບຽງອາຫານ, ຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ແລະ ປົກຮັກສາປ່າໄມ້ ໃຫ້ມີຄວາມປົກຫຸ້ມເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງຂອງຍຸດທະສາດການພັດທະນາຂອງຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຮອດປີ 2025 ແລະ ວິໄສທັດຮອດປີ 2030 ໃຫ້ບັນລຸຕາມຄາດໝາຍທີ່ກຳນົດໄວ້ ໂດຍເລັ່ງໃສ່ເຮັດການຄົ້ນຄວ້າ ວິທະຍາສາດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເພື່ອຍົກສູງຜະລິດຕະພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງການຜະລິດກະສິກໍາ, ຄຸ້ມຄອງນໍ້າໃຊ້ປ່າໄມ້ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ. ການກຳນົດຍຸດທະສາດການຄົ້ນຄວ້າ ວິທະຍາສາດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຮອດປີ 2025 ແລະ ວິໄສທັດ ຮອດປີ 2030 ຍັງໄດ້ອີງໃສ່ເນື້ອໃນ ບັນດາທິດທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ, ຄາດໝາຍຂອງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງລັດຖະບານ ເຊິ່ງໄດ້ວາງອອກໃນແຕ່ລະໄລຍະດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ IX ຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ ໄດ້ກຳນົດວ່າ: ຂະແໜງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຍັງແມ່ນຂະແໜງ

ການພື້ນຖານໃນໂຄງປະກອບເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ; ທິດທາງ ແລະ ໜ້າທີ່ວຽກງານຈຸດສຸມສໍາລັບການພັດທະນາວຽກງານກະສິກໍາຄື: “ພັດທະນາກະສິກໍາແບບປະສົມປະສານ, ຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ...” ສ້າງໃຫ້ມີການຫັນປ່ຽນຢ່າງຕັ້ງໜ້າຕາມທິດເຮັດກະສິກໍາສະອາດ, ຂະຫຍາຍການເຮັດກະເສດສຸມ ທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ມີປະສິດທິພາບສູງ; ໝູນໃຊ້ວິທະຍາສາດ-ເຕັກນິກ ທີ່ກ້າວໜ້າທັນສະໄໝ ເຂົ້າໃສ່ພື້ນຖານການຜະລິດ ໃຫ້ນັບມື້ນັບກວ້າງຂວາງ, ຈຳກັດການຜະລິດແບບເປີດກວ້າງເນື້ອທີ່, ເອົາໃຈໃສ່ຊຸກຍູ້ວຽກງານຄົ້ນຄວ້າການນໍາໃຊ້ແນວພັນໃໝ່, ເຕັກນິກ ແລະ ວິທະຍາການໃໝ່ເຂົ້າໃນການຜະລິດໃຫ້ວ່ອງໄວ, ຈັດວາງໂຄງປະກອບການປູກຝັງ-ລ້ຽງສັດຄົນໃໝ່ໃຫ້ເໝາະສົມຕາມທ່າແຮງຂອງແຕ່ລະບໍລິເວນ, ຊຸກຍູ້ຜູ້ປະກອບການ ແລະ ສ້າງຄອບຄົວຕົວແບບ ໃຫ້ແຜ່ຫຼາຍ ພ້ອມທັງສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການປຸງແຕ່ງ ຜົນຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ທີ່ເໝາະສົມກັບແຕ່ລະບໍລິເວນ.

- ຍຸດທະສາດການພັດທະນາກະສິກໍາ ຮອດປີ 2025 ແລະ ວິໄສທັດຮອດປີ 2030, ໂດຍການກຳນົດວິໄສທັດ ຂອງຂະແໜງການກະສິກໍາ ໃນການຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານຂອງຊາດ, ພັດທະນາກະສິກໍາແບບຍືນຍົງ, ຜະລິດສິນຄ້າກະສິກໍາທີ່ມີທ່າແຮງປະກອບສ່ວນສ້າງພື້ນຖານເສດຖະກິດ ໃຫ້ແກ່ປະເທດຊາດ ຕາມທິດທັນເປັນອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ທັນສະໄໝ.
- ຍຸດທະສາດປ່າໄມ້ ຮອດປີ 2020 ເຊິ່ງມີວິໄສທັດ ແລະ ເປົ້າໝາຍໃນການຄຸ້ມຄອງ, ນໍາໃຊ້ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ແລະ ປົກຮັກສາຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ໃຫ້ຄວາມປົກຫຸ້ມເພີ່ມ

ຂຶ້ນ ທັງນີ້ເພື່ອເປັນການປົກປັກຮັກສາແຫຼ່ງນໍ້າ ເພື່ອການຜະລິດກະສິກໍາ, ພະລັງງານໄຟຟ້າ, ການທ່ອງທ່ຽວທໍາມະຊາດ ແລະ ປົກປັກຮັກຊີວະນາໆພັນ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ.

3.2 ຄາດຄະເນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອໍານວຍ ແລະ ສິ່ງທ້າທາຍ

3.2.1 ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ເອື້ອອໍານວຍ

- ຈໍານວນຂອງປະຊາກອນ ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ລວມທັງປະຊາກອນຂອງໂລກ ແມ່ນນັບມື້ເພີ່ມຂຶ້ນ, ເພາະສະນັ້ນ ຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານອາຫານ ແລະ ຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຍັງມີສູງ ເຊິ່ງເປັນກາລະໂອກາດເຮັດໃຫ້ ສປປ ລາວ ສາມາດເພີ່ມການຜະລິດກະສິກໍາ ໂດຍການນໍາໃຊ້ບັນດາທໍາແຮງບົມຊ້ອນທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາທີ່ຍັງມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ເປັນສິ່ງເອື້ອອໍານວຍໃຫ້ແກ່ການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການ ທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຮັບໃຊ້ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ເປັນສິນຄ້າສົ່ງອອກໃຫ້ບັນດາປະເທດ ໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.
- ປະຊາຊົນສ່ວນໃຫຍ່ ຂອງປະເທດເຮົາ ສູງກວ່າ 70% ແມ່ນຍັງຍືດຖືອາຊີບໃນການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ພວກເຮົາແມ່ນມີນະໂຍບາຍ ລວມທັງມີກົດໝາຍ ແລະ ບັນດານິຕິກໍາ ໃນການສະໜັບສະໜູນ, ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ແກ່ການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເຊິ່ງເປັນເງື່ອນໄຂ ແລະ ສິ່ງເອື້ອອໍານວຍທີ່ດີ ສໍາລັບການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້.

- ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຫ່ງຊາດ ໄດ້ປັບປຸງ ແລະ ກໍ່ສ້າງໄດ້ພື້ນຖານວັດຖຸເຕັກນິກ ສໍາລັບການຄົ້ນຄວ້າຈໍານວນໜຶ່ງ ເຊິ່ງລວມທັງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ ແລະ ບຸກຄະລາກອນທີ່ເປັນໜໍ່ແໜງ ສໍາຄັນສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍະສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອການພັດທະນາກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້.
- ການເຊື່ອມຢືງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເຊັ່ນ: ປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ (AEC), AFTA, WTO ແລະ ການຜະລິດເພື່ອການເຊື່ອມຢືງກັບຕະຫຼາດກົນອື່ນໆ ມັນມີຄວາມຈໍາເປັນໃນການປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ມາດຕະຖານຂອງຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້. ເພາະສະນັ້ນ ພາກລັດ ໄດ້ເຫັນຄວາມສໍາຄັນ ເຊິ່ງໄດ້ເພີ່ມການລົງທຶນເຂົ້າໃນວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີຫຼາຍຂຶ້ນ.
- ການຮ່ວມມື ໃນວຽກງານຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເປັນກາລະໂອກາດ ໃນການແລກປ່ຽນປະສົບປະການຂອງວິຊາການ ນັກຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ລວມທັງການແລກປ່ຽນຜືນຂອງການຄົ້ນຄວ້າດ້ານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ທີ່ເປັນເງື່ອນໄຂ ໃນການນໍາເອົາຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າຄວ້າວິທະຍາສາດທີ່ມີແລ້ວໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ມາທົດສອບ, ດັດປັບ ແລະ ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດຕົວຈິງ ຂອງປະເທດເຮົາ, ທັງນີ້ ຍັງເປັນການຫຼຸດຜ່ອນຂັ້ນຕອນ ແລະ ລວມທັງການລົງທຶນ ໃນການເຮັດການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອພັດທະນາເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ.

3.2.2 ສິ່ງທ້າທາຍ

ຄຸງຄູ່ກັບກາລະໂອກາດ ແລະ ສິ່ງເອື້ອອຳນວຍ ສຳລັບການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອການພັດທະນາກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂອງ ສປປ. ລາວ ທີ່ກ່າວມານັ້ນ, ສຳລັບວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າ ຍັງຈະປະສົບກັບສິ່ງທ້າທາຍຫຼາຍປະການທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ແກ້ໄຂໃນສະເພາະຫນ້າ ແລະ ຍາວນານ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ:

- ການຜະລິດກະສິກຳ ໃນ ສປປ. ລາວ ສ່ວນໃຫຍ່ຍັງແມ່ນການຜະລິດລະດັບຄອບຄົວ ຂະໜາດນ້ອຍແບບປະຖົມປະຖານ, ພໍແຕ່ເຮັດກຸ້ມກິນລະດັບຄອບຄົວ ການນຳໃຊ້ວິທະສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ກ້າວໜ້າ ແລະ ຫັນສະໄໝ ເຂົ້າຮັບໃຊ້ການຜະລິດ ຍັງຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າ, ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຜະລິດຕະພາບຍັງຕໍ່າ ແລະ ຄຸນນະພາບ ຂອງຜະລິດຕະພັນຍັງຕໍ່າ. ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ ການແກ້ແຍ້ງແຂ່ງຂັນຂອງຕະຫຼາດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານຜະລິດຕະພັນທີ່ມີມາດຖານ ແລະ ຄຸນນະພາບສູງ ນັບມື້ເພີ່ມຂຶ້ນ.
- ຜົນເສັຍຫາຍໃນໄລຍະການຜະລິດ ແລະ ຫຼັງເກັບກ່ຽວ ຍັງຢູ່ໃນລະດັບສູງ; ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການເພີ່ມມູນຄ່າຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຍັງຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າ, ສິນຄ້າກະສິກຳສ່ວນໃຫຍ່ ຍັງຂາຍເປັນວັດຖຸດິບ. ເພາະສະນັ້ນ ມັນຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃຫ້ມີການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອການຫຼຸດຜ່ອນການເສັຍຫາຍໃນໄລຍະການຜະລິດ ແລະ ຫຼັງເກັບກ່ຽວ ແລະ ມີການປຸງແຕ່ງ ເພື່ອສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມໃຫ້ສູງຂຶ້ນ.
- ແຮງງານ ຫຼື ກຳລັງການຜະລິດ ໃນຂະແໜງການກະສິກຳ ມີທ່າອ່ຽງຫຼຸດລົງ ໃນອານາຄົດ, ລວມທັງລາຄາ ຂອງປັດໄຈການຜະລິດ ຫຼື ສິນເຂົ້າສຳລັບການຜະລິດແມ່ນມີແນວໂນ້ມ

ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ: ລາຄານ້ຳມັນ, ຝຸ່ນປຸຍ ແລະ ເຄື່ອງມືການຜະລິດອື່ນໆ ເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ເຊິ່ງອາດຈະສົ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ ຕົ້ນທຶນການຜະລິດສູງຂຶ້ນ. ເພາະສະນັ້ນ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ເຮັດການຄົ້ນຄວ້າເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ປ່ຽນແປງຮູບແບບການຜະລິດໃນຕໍ່ໜ້າ ໃຫ້ແທດເໝາະ ໂດຍແນໃສ່ການນຳໃຊ້ກົນຈັກ, ການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອຊອກຫາເຕັກນິກ-ວິທະຍາການ ຫຼື ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນການຜະລິດ; ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີທ່າໄດ້ປຽບ ແລະ ມີການແກ້ແຍ້ງແຂ່ງຂັນ ຂອງຕະຫຼາດສູງຂຶ້ນ.

- ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ລວມທັງການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດອື່ນໆ ສຳລັບການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງອື່ນໆ ນັບມື້ເພີ່ມຂຶ້ນ, ເຊິ່ງເປັນຜົນກະທົບ ເຮັດໃຫ້ການສູນເສັຍແຫຼ່ງຊີວະນາໆພັນ ແລະ ລວມທັງຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້, ນ້ຳ ແລະ ດິນ ມີຄວາມປົກແຫ້ງ ແລະ ເຊື່ອມຄຸນະພາບ. ເພາະສະນັ້ນ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າຊອກຫາມາດຕະການ ແລະ ວິທີການທີ່ເໝາະສົມ ໃນການນຳໃຊ້ ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ ແລະ ລວມທັງຊີວະນາໆພັນກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ.
- ສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງສະພາບອາກາດ ແລະ ໄພຂົ່ມຂູ່ຈາກໄພທຳມະຊາດ (ເຊັ່ນ: ນ້ຳຖ້ວມ, ແຫ້ງແລ້ງ, ສັດຕູພືດມັກລະບາດ, ການລະບາດ ຂອງພະຍາດສັດລ້ຽງ, ດິນເຊາະ ເຈື່ອນ ແລະ ອື່ນໆ) ນັບມື້ຮຸນແຮງ ແລະ ມີຄວາມຖີ່ຂຶ້ນ ເຊິ່ງເປັນຜົນເຮັດໃຫ້ມີຄວາມສູງສູງ ຕໍ່ການຜະລິດກະສິກຳ ໃນຕໍ່ໜ້າ;

ການຄົ້ນຄວ້າຊອກຫາມາດຕະການ ໃນການ ປ້ອງກັນ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນ ແປງຂອງສະພາບດິນຟ້າອາກາດ ແມ່ນມີ ຄວາມຈໍາເປັນ.

- ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ສໍາລັບການຄົ້ນຄວ້າເພື່ອ ພັດທະນາເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະ ໄໝ ຍັງມີຈໍາກັດ ແລະ ເກົ່າແກ່; ວິຊາການ ນັກຄົ້ນຄວ້າ ເກັ່ງສະເພາະດ້ານ ຍັງມີຈໍາກັດ ແລະ ລວມທັງທຶນຮອນ ສໍາລັບວຽກງານການ ຄົ້ນຄວ້າໃນໄລຍະຜ່ານມາ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ຈາກການຊ່ວຍ ເຫຼືອລ້າ ຈາກຕ່າງປະເທດ ຫຼື ອົງສາກິນ ແມ່ນມີທ່າອ່ຽງຫຼຸດລົງ. ເພາະສະນັ້ນ ການ ລົງທຶນທາງພາກລັດ ແລະ ການຮ່ວມຮັບ ຜູ້ປະກອບການ ສໍາລັບວຽກງານການຄົ້ນ ຄວ້າໃນອາຄິດ ແມ່ນມີຄວາມຈໍາເປັນ.

3.3 ວິໄສທັດ, ພາລະກິດ, ເປົ້າໝາຍ ສໍາລັບ ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າ ໄມ້

3.3.1 ວິໄສທັດ

ຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ ທັນສະໄໝ, ນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນມີປະສິດທິຜົນ ສູງ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ; ຍົກຜະລິດຕະພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ ຂອງການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ສູງຂຶ້ນ, ຮັບປະກັນການຄ້າປະ ກັນດ້ານສະບຽງອາຫານ, ໂພສະນາການ ແລະ ຜະລິດເປັນສິນຄ້າ.

3.3.2 ພາລະກິດ

ພາລະກິດ ຂອງ ສຄກປ ແຫ່ງຊາດ ສໍາ ລັບການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ ແມ່ນເລັ່ງໃສ່ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະ ຕິບັດຍຸດທະສາດການພັດທະນາຂອງຂະແໜງ ການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຮອດ ປີ 2025 ແລະ

ວິໄສທັດ ຮອດປີ 2030 ໃຫ້ບັນລຸຄາດໝາຍທີ່ໄດ້ ກໍານົດໄວ້ໃນແຕ່ລະແຜນງານ ໂດຍເຮັດການ ຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອຍົກສູງຜະລິດຕະພາບ ແລະ ປະ ສິດທິຜົນຂອງການຜະລິດກະສິກໍາ ເພື່ອການຄ້າ ປະກັນທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພສະນາ ການ, ຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ແລະ ຄຸ້ມຄອງນໍາໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງ ແລະ ມີ ຄວາມຍືນຍົງ.

ການຄົ້ນຄວ້າ ແມ່ນເລັ່ງໃສ່ 4 ຂົງເຂດ ໃຫຍ່ ຄື: ການຄົ້ນຄວ້າແນວພັນ ແລະ ເຕັກໂນ ໂລຊີ ສໍາລັບການຍົກສູງຜະລິດຕະພາບ, ຊອກ ຫາມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອການຄຸ້ມຄອງ ນໍາໃຊ້ຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ມີ ຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ, ການ ຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອຊອກຫາເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ສໍາ ລັບການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນການ ປັບຕົວຕໍ່ສະພາບການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າໂຍບາຍ ເພື່ອສະໜອງ ຂໍ້ມູນ ແລະ ຄໍາເຫັນສ່ອງແສງ ໃຫ້ແກ່ການນໍາ ຂຶ້ນຕ່າງໆ ໃນການກໍານົດໂຍບາຍ ແລະ ການ ວາງແຜນພັດທະນາກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້. ຄຽງ ຄູ່ກັບວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າ ຍັງຈະຕ້ອງໄດ້ສ້າງ ຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ສະ ຖາບັນ ແລະ ເຄືອຄ່າຍການຄົ້ນຄວ້າ, ຮ່ວມມື ແລກປ່ຽນການຄົ້ນຄວ້າ, ປັບປຸງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວ ສານເພື່ອເຜີຍແຜ່ຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າເຮັດໃຫ້ ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສາມາດເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ.

3.3.3 ເປົ້າໝາຍ

1) ເປົ້າໝາຍລວມ:

ປະກອບສ່ວນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດ ການພັດທະນາກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຮອດປີ 2025 ແລະ ວິໄສທັດ ຮອດປີ 2030 ເພື່ອ

ບັນລຸຄາດໝາຍໃນແຕ່ລະແຜນງານ ການພັດທະນາກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້, ເຮັດໃຫ້ພື້ນຖານເສດຖະກິດ ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ພື້ນທຸ່ງ ຕາມທິດທັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັນສະໄໝ ທີ່ໜັກແໜ້ນ, ຮັບປະກັນຄວາມພ້ັນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ຄຸນນະພາບທາງດ້ານໂພຊະນາການ, ສາມາດຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ເພີ່ມລາຍຮັບໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ, ປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນ ແລະ ນໍາໃຊ້ຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຢ່າງຄຸ້ມຄ່າ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ.

2) ເປົ້າໝາຍສະເພາະ:

- ຄົ້ນຄວ້າແນວພັນພືດ, ພັນສັດ, ປາ ແລະ ແນວພັນໄມ້ ທີ່ມີສະມັດຕະພາບການຜະລິດສູງ ແລະ ພ້ອມທັງເຮັດການຄົ້ນຄວ້າເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ຫັນສະໄໝ ເໝາະສົມສໍາລັບການຍົກຜະລິດຕະພາບການຜະລິດກະສິກໍາ ໃຫ້ສູງຂຶ້ນ. ສູ້ຊິນຄົ້ນຄວ້າຍົກສະມັດຕະພາບການຜະລິດເຂົ້າ ສະເລ່ຍໃຫ້ໄດ້ 5 ໂຕນ/ເຮັກຕາ ໃນລະບົບນາປີ; 6 ໂຕນ/ເຮັກຕາ ໃນລະບົບນາແຊງ ເພື່ອບັນລຸຄາດໝາຍຂອງແຜນງານ ການຜະລິດສະບຽງເພື່ອການຄ້າປະກັນ ສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພສະນາການ. ສູ້ຊິນເຮັດການຄົ້ນຄວ້າແນວພັນເຂົ້າທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ແນວພັນສາລີລູກປະສົມ, ແນວພັນພືດ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ມີທ່າແຮງເສດຖະກິດ ແລະ ໄດ້ປຽບ, ແນວພັນປາພື້ນເມືອງ, ແນວພັນງົວ, ພູ ແລະ ສັດປີກພື້ນເມືອງ ເພື່ອການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ, ສະໜັບສະໜູນແກ່ແຜນງານການຜະລິດສິນຄ້າຂອງຍຸດທະສາດການພັດທະນາຂະແໜງການກະສິກໍາ ຮອດປີ 2025 ແລະ ວິໄສທັດ ຮອດປີ 2030.

- ຄົ້ນຄວ້າຊອກຫາມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມເພື່ອການຄຸ້ມຄອງນໍາໃຊ້ຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ມີປະໂຫຍດສູງສຸດ, ຮັບປະກັນເຮັດໃຫ້ການນໍາໃຊ້ ຊີວະນາໆພັນເພື່ອການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ພ້ອມທັງມີການອະນຸລັກໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ.
- ຄົ້ນຄວ້າເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ເໝາະສົມສໍາລັບການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເພື່ອການປັບຕົວ ຕໍ່ສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຕໍ່ການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ.
- ຮັບປະກັນໃນການສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ຄໍາເຫັນສ່ອງແສງໃຫ້ແກ່ຜູ້ກໍານົດນະໂຍບາຍໃນລະດັບຕ່າງໆເພື່ອການປັບປຸງນະໂຍບາຍໃຫ້ມີລັກສະນະຊຸກຍູ້ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສາມາດນໍາໃຊ້ຜົນຂອງການຄົ້ນ ສໍາລັບການຜະລິດ ແລະ ໃຊ້ເປັນບ່ອນອີງໃນການຕັດສິນໃຈໄດ້ສະດວກຍິ່ງຂຶ້ນ.
- ປັບປຸງພະລາບົດບາດ, ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ, ລະບຽບການພາຍໃນ ສໍາລັບຄຸ້ມຄອງການຄົ້ນຄວ້າ, ການພັດທະນາວິຊາການສະເພາະດ້ານ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ເຄື່ອຄ່າຍການຄົ້ນຄວ້າ ກໍຄື ຜູ້ຮ່ວມງານ ຂອງ ສຄກປ ລວມທັງຜູ້ປະກອບການໃນລະດັບສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຂະຫຍາຍຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າເຂົ້າໃນການຜະລິດຕົວຈິງ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງ.

3.4 ແຜນງານການຄົ້ນຄວ້າ

ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການພັດທະນາຂອງຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍ, ຍຸດທະສາດການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຮອດປີ 2025 ຂອງ ສຄປກ ແຫ່ງຊາດ ໄດ້ກໍານົດເປັນ 4 ແຜນງານການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ 2 ແຜນງານ ສະໜັບສະໜູນ ດັ່ງນີ້:

3.4.1 ແຜນງານການຄົ້ນຄວ້າຍົກຜະລິດຕະພາບກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້

ຈຸດປະສົງຫຼັກ ຂອງແຜນງານການຄົ້ນຄວ້າຍົກຜະລິດຕະພາບກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແມ່ນການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອເພີ່ມລາຍຮັບຈາກການຜະລິດກະສິກໍາຕໍ່ຫົວໜ່ວຍຂອງເນື້ອທີ່ການຜະລິດ ໂດຍການປັບປຸງປະສິດທິພາບ ຂອງກໍາລັງການຜະລິດ, ການຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນການຜະລິດ ເຊິ່ງລວມທັງການຫຼຸດຜ່ອນແຮງງານ ແລະ ປັດໄຈນໍາເຂົ້າອື່ນໆ ສໍາລັບການຜະລິດ. ການຄົ້ນຄວ້າຈະສຸມໃສ່ ການປັບປຸງແນວພັນ, ປັບປຸງເຕັກນິກການປູກ ແລະ ການລ້ຽງ ເຊິ່ງລວມແລ້ວແມ່ນການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເໝາະສົມ ສໍາລັບການຍົກຜະລິດຕະພາບການຜະລິດໃຫ້ສູງຂຶ້ນ; ການພັດທະນາເຕັກໂນໂລຊີສໍາລັບການຜະລິດ, ການເກັບກ່ຽວ ແລະ ການປຸງແຕ່ງ ໃຫ້ແທດເໝາະກັບເງື່ອນໄຂທາງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ສໍາລັບການປູກພືດ, ການລ້ຽງສັດ, ການປະມົງ ແລະ ການປູກໄມ້ ສໍາລັບການພື້ນພູປ່າໄມ້ ແນໃສ່ປະກອບສ່ວນ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ ໃຫ້ແກ່ແຜນງານການຜະລິດສະບຽງອາຫານ, ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ແລະ ຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ໃນຍຸດທະສາດການພັດທະນາຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຮອດປີ 2025

ແລະ ວິໄສທັດຮອດປີ 2030 ໃຫ້ບັນລຸຄາດໝາຍແຕ່ລະດ້ານທີ່ກໍານົດໄວ້.

ການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການຂະຫຍາຍແນວພັນເຂົ້າໃນຊຸມປີຕໍ່ໜ້າ ແມ່ນເລັ່ງໃສ່ການຄົ້ນຄວ້າເພື່ອປັບປຸງແນວພັນເຂົ້າ ທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ, ມີຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ ເພື່ອຜະລິດເປັນສິນຄ້າ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ, ການຄົ້ນຄວ້າຊອກຫາແນວພັນເຂົ້າ ທີ່ທົນທານຕໍ່ສະພາບການປຸງແປງຂອງດິນພ້າອາກາດ ເຊັ່ນ: ອາກາດໜາວ, ນໍ້າຖວ້ມ, ແຫ້ງແລ້ງ, ທົນທານຕໍ່ພະຍາດ, ແມງໄມ້ ແລະ ໂລກລະບາດ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນໃນອານາຄົດ. ສຸມໃສ່ເຮັດການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປັບປຸງແນວພັນພືດເສດຖະກິດອື່ນໆ ເຊັ່ນ: ແນວພັນສາລີແຂງລູກປະສົມ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການນໍາເຂົ້າແນວພັນສາລີ ຈາກຕ່າງປະເທດ, ແນວພັນມັນຕົ້ນ, ແນວພັນຖົ່ວຂຽວ, ຖົ່ວເຫຼືອງ, ຖົ່ວແດງ ແລະ ແນວພັນຜັກ ແລະ ໄມ້ໃຫ້ໝາກ ເພື່ອການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ. ສໍາລັບການຄົ້ນຄວ້າແນວພັນກາເຟ ໃນສະເພາະໜ້າ ແລະ ຍາວນານ ແມ່ນເລັ່ງໃສ່ການປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍແນວພັນກາເຟຄຸນນະພາບພາບ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າເຕັກນິກສໍາລັບການຍົກຜະລິດຕະພາບ ຂອງການຜະລິດກາເຟ ທີ່ສາມາດຕອບສະໜອງ ໃຫ້ແກ່ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າຢ່າງແຂງແຮງ. ການຄົ້ນຄວ້າແນວພັນໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແມ່ນເລັ່ງໃສ່ການຄົ້ນຄວ້າແນວພັນໄມ້ອຸດສາຫະກໍາ ທີ່ມີເສດຖະກິດ, ແນວພັນໄມ້ພື້ນເມືອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ເປັນສິນຄ້າ ແລະ ແນວພັນໄມ້ ທີ່ໃກ້ຈະສູນພັນ ເພື່ອເປັນການຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ການພື້ນພູປ່າໄມ້ ແລະ ການອະນຸລັກຊີວະນາໆພັນໄມ້ ໃຫ້ມີຄວາມລາກຫຼາຍ.

ສໍາລັບການຄົ້ນຄວ້າ ແນວພັນສັດແມ່ນເລັ່ງໃສ່ການປັບປຸງແນວພັນງົວພື້ນເມືອງລາວ

ດ້ວຍການຄັດເລືອກພໍ່ແມ່ພັນ, ການປັບປຸງພັນ ແລະ ການປັບປຸງອາຫານ ເພື່ອຍົກນ້ຳໜັກງົວ ພື້ນເມືອງລາວ (ງົວລາດ) ໃຫ້ໄດ້ 250-300 ກລ/ໂຕ. ສຳລັບການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການຜະລິດ ແນວພັນໝູ ແລະ ສັດປີກ ແມ່ນເລັ່ງໃສ່ການ ຄົ້ນຄວ້າແນວພັນໝູ ແລະ ໄກ່ພື້ນເມືອງ ເພື່ອ ຕອບສະໜອງໃຫ້ລະບົບການຜະລິດ ຂອງຄອບ ຄົວຂະໜາດນ້ອຍໃນການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ເປັນສິນຄ້າທີ່ໄດ້ປຽບໃນອານາຄົດ ເຊິ່ງໄດ້ ຄາດຄະເນວ່າ ຈະມີຄວາມຕ້ອງການບໍລິໂພກ ສັດປີກ ແລະ ໝູພື້ນເມືອງໃນຈຳນວນຫຼາຍ. ການ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການຜະລິດແນວພັນປາ ແລະ ສັດນ້ຳ ແມ່ນເລັ່ງໃສ່ການຄົ້ນຄວ້າປາພື້ນເມືອງທີ່ ມີທ່າແຮງ ເພື່ອການຜະລິດເປັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ເປັນສິນຄ້າທີ່ໄດ້ປຽບ ເພື່ອການສົ່ງອອກ ໃນອານາຄົດ.

ສຳລັບຍຸດທະສາດ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ສຳລັບການຜະລິດກະສິ ກຳ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ເຕັກນິກສຳລັບການປູກ ແລະ ການລ້ຽງໃນຕໍ່ໜ້າ ແມ່ນຈະເລັ່ງໃສ່ການຄົ້ນຄວ້າ, ການທົດລອງນຳໃຊ້ເຕັກນິກທີ່ເໝາະສົມ ສຳລັບ ການຍົກຜະລິດຕະພາບ, ການຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນ ການຜະລິດ ເຊິ່ງລວມທັງເຕັກນິກການຜະລິດທີ່ ປະຢັດແຮງງານ ໂດຍການຫັນໄປນຳໃຊ້ກົນຈັກ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນ, ເຕັກນິກການນຳໃຊ້ນ້ຳແບບປະ ຢັດ ຫຼື ນຳໃຊ້ນ້ຳໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນສູງ, ຫຼຸດຜ່ອນ ຜົນເສ້ຍຫາຍ ໃນໄລຍະການຜະລິດ ແລະ ຫຼັງ ເກັບກ່ຽວ, ເຕັກນິກສຳລັບການປຸງແຕ່ງສ້າງມູນ ຄ່າເພີ່ມ, ມີຄວາມປອດໄພ ສຳລັບຜູ້ບໍລິໂພກ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ ມີຄວາມໄດ້ ປຽບ ສາມາດແຂ່ງຂັນທາງດ້ານ ການຕະຫຼາດ ສູງ. ໃນແຜນງານດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະປະກອບດ້ວຍ 10 ຂົງເຂດການຄົ້ນຄວ້າ ເຊິ່ງໄດ້ກຳນົດເປັນໂຄງ ການລະອຽດ (ເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2.).

3.4.2 ແຜນງານການຄົ້ນຄວ້າການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຊີວະນາໆພັນກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ຈຸດປະສົງຫຼັກຂອງແຜນງານນີ້ ແມ່ນ ການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອຊອກຫາມາດຕະການ, ກົນ ໄກ ແລະ ວິທີການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອການຄຸ້ມ ຄອງນຳໃຊ້ຊີວະນາໆພັນກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ແນວພັນພືດ, ແນວພັນສັດ, ແນວ ພັນໄມ້ພື້ນເມືອງ ແລະ ລວມທັງເຄື່ອງປ່າຂອງ ດົງ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍ, ນຳໃຊ້ໃຫ້ ມີຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ. ຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ຊີວະນາໆພັນ ເພື່ອການຜະ ລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພສະນາການແລະ ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າທີ່ມີທ່າແຮງ. ໃນແຜນງານ ນີ້ ຈະໄດ້ເຮັດການປະເມີນສະຖານະພາບ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດ ທາງດ້ານຄຸ້ມຄອງ, ການ ອະນຸລັກ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊີວະນາໆພັນ ກປ. ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ; ເຮັດການສຶກສາ ແລະ ເຕົ້າ ໂຮມແຫຼ່ງຊີວະນາໆພັນ ກປ., ພ້ອມທັງຊອກຫາ ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ສຳລັບການຄຸ້ມຄອງ ເຊັ່ນ: ການທົດສອບເຕັກນິກຕ່າງໆ ສຳລັບການ ນຳເອົາຊີວະນາໆພັນ ກປ. ຈາກທຳມະຊາດມາ ປູກ ຫຼື ລ້ຽງ ແລະ ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການປັບປຸງພັນ ພືດ, ພັນສັດ, ປາ, ພັນໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງ ດົງ. ນອກຈາກນີ້, ຈະເຮັດການສຶກສາກ່ຽວກັບລະ ບົບນິເວດ ແລະ ຄວາມຮູ້ຂອງປະຊາຊົນ ໃນທ້ອງ ຖິ່ນໃນການນຳໃຊ້ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຊີວະ ນາໆພັນ ກປ. ທີ່ມີຄວາມສູງໃນການສູນເສ້ຍ ຫຼື ສູນພັນ, ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເຂດ ຊົນນະບົດມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ມີບົດບາດທີ່ສຳ ຄັນ ຕໍ່ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຊີວະນາໆພັນ ກປ. ທີ່ມີຢູ່ໃນເນື້ອທີ່ປ່າໄມ້ ແລະ ເນື້ອທີ່ທຳການ ຜະລິດຂອງເຂົາເຈົ້າ. ແຜນງານນີ້ ຈະປະກອບ ດ້ວຍ 7 ຂົງເຂດການຄົ້ນຄວ້າ ເຊິ່ງໄດ້ກຳນົດເປັນ ໂຄງການລະອຽດ (ເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3).

3.4.3 ແຜນງານການຄົ້ນຄວ້າການປັບຕົວການ ຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຕໍ່ສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ຈຸດປະສົງຫຼັກຂອງແຜນງານນີ້ ແມ່ນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ຊອກຫາເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ ເໝາະສົມ ສໍາລັບການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເພື່ອການປັບຕົວ ຕໍ່ສະພາບການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ; ແນໃສ່ການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຕໍ່ການຜະລິດ ສະບຽງອາຫານ ແລະ ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ. ໃນແຜນງານດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະເລັ່ງໃສ່ການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອປັບປຸງແນວພັນ ລວມທັງແນວພັນພືດ ແລະ ແນວພັນສັດ, ແນວພັນປາ, ໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າ ຂອງດົງ ທີ່ສາມາດປັບຕົວ ຫຼື ທົນທານຕໍ່ສະ ພາບການປ່ຽນແປງຂອງອາກາດ, ພະຍາດ ແລະ ໂລກລະບາດອື່ນໆ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ. ພ້ອມ ດຽວກັນນີ້ ຈະເລັ່ງໃສ່ການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອປັບປຸງ ເຕັກນິກສໍາລັບການປູກ, ການລ້ຽງ, ເຕັກນິກ ການປະຢັດນໍ້າ, ເຕັກນິກການຜະລິດກະສິກໍາທີ່ ດີ ແລະ ເຕັກນິກການຜະລິດ ກະສິກໍາສະອາດ ແລະ ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຫຼຸດຜ່ອນຮູບແບບ ການຜະລິດກະສິກໍາທີ່ເປັນຜົນ ຫຼື ກໍ່ເຮັດເກີດອາຍ ພິດເຮືອນແກ້ວ ເຊິ່ງເປັນຜົນຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນ ຟ້າອາກາດ. ໃນແຜນງານນີ້ ຈະປະກອບດ້ວຍ 7 ຂົງເຂດການຄົ້ນຄວ້າ ເຊິ່ງໄດ້ກໍານົດເປັນໂຄງ ການລະອຽດ (ເບິ່ງເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 4.).

3.4.4 ງານການຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້

ຈຸດປະສົງຫຼັກ ຂອງແຜນງານຄົ້ນຄວ້າ ນະໂຍບາຍ ແມ່ນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອສະ ໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ປະກອບຄໍາຄິດເຫັນສ່ອງແສງ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ກໍານົດນະໂຍບາຍ ໃນລະດັບຕ່າງໆ ເພື່ອ ເປັນການປັບປຸງນະໂຍບາຍ ສໍາລັບການຊຸກຍູ້ສິ່ງ ເສີມການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້. ການສຶກ

ສາຄົ້ນຄວ້າ ຈະເລັ່ງໃສ່ເພື່ອຊອກຫາ ມາດຕະ ການ, ກົນໄກ ແລະ ຂໍ້ມູນ ເພື່ອການກໍານົດນະ ໂຍບາຍ ສໍາລັບການຊຸກຍູ້ ສິ່ງເສີມການຜະລິດ ລິດສະບຽງ, ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ແລະ ການ ຫັນເປັນອຸດສາຫະກໍາທັນສະໄໝ, ການຄຸ້ມຄອງ ຊີວະນາໆພັນກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ການປັບ ຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ລວມທັງການສຶກສາ ເພື່ອສ້າງຄວາມພ້ອມ ແລະ ມີທ່າແຮງໄດ້ປຽບ ຂອງຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນການເຊື່ອມຢືງກັບພາກພື້ນ (AEC) ແລະ ສາກົນ ໃນອານາຄົດ. ໃນແຜນງານ ນີ້ ປະກອບມີ 10 ຂົງເຂດການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ໄດ້ກໍານົດເປັນໂຄງການລາຍລະອຽດ (ເບິ່ງ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 5.).

3.4.5 ແຜນງານການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ປັບປຸງຄວາມສາມາດ

ແຜນງານກໍ່ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ປັບປຸງຄວາມສາມາດຂອງສຄກປແຫ່ງຊາດແມ່ນ ແຜນງານໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນໃນການສະໜັບ ສະໜູນ ໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາແຜນງານຄົ້ນ ຄວ້າ ຂອງສະຖາບັນ. ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ປັບປຸງຄວາມສາມາດ ຈະເລັ່ງໃສ່ສາມດ້ານ ຄື: (1) ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ຄວາມ ສາມາດທາງດ້ານບຸກຄາລາກອນ ໂດຍເລັ່ງໃສ່ ການຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດ ຂອງພະ ນັກງານຄຸ້ມຄອງ ທາງດ້ານທິດສະດີການເມືອງ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການບໍລິຫານ; ສໍາລັບພະ ນັກງານວິຊາການ ແມ່ນເລັ່ງໃສ່ການປັບປຸງ ແລະ ກໍ່ສ້າງນັກວິຊາການ ເກັ່ງສະເພາະດ້ານ; (2) ການປັບປຸງລະບົບການຈັດຕັ້ງ ເຊິ່ງລວມທັງການ ປັບປຸງພະລາບົດບາດ, ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ, ລະ ບຽບການພາຍໃນ ສໍາລັບຄຸ້ມຄອງການຄົ້ນຄວ້າ, ປັບປຸງລະບົບແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ ແລະ ການ ຮ່ວມມືປະສານງານກັບ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ,

ຜູ້ປະກອບການ ແລະ ເຄືອຄ່າຍການຄົ້ນຄວ້າ ທັງ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ; (3) ການປັບປຸງ ແລະ ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ພື້ນຖານວັດຖຸເຕັກນິກ ເພື່ອຮັບໃຊ້ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ເຊັ່ນ: ຫ້ອງ ວິໄຈ, ຫ້ອງທົດລອງ, ສະຖານີທົດລອງ, ສາງ ເກັບມ້ຽນ ອຸປະກອນ ແລະ ປຸງແຕ່ງແນວພັນ, ທະນາຄານເຊື້ອພັນ, ຫ້ອງການ, ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງມື ແລະ ພາຫະນະຮັບໃຊ້ອື່ນໆ ທີ່ຈຳເປັນ ໃນການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ຂອງບັນດາສູນ ແລະ ເຄືອຄ່າຍການຄົ້ນຄວ້າ. ແຜນງານນີ້ ປະກອບມີ 5 ໂຄງການໃຫຍ່ (ລາຍລະອຽດ ເບິ່ງເອກະສານ ຊ້ອນທ້າຍ 6.).

3.4.6 ແຜນງານລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ແຜນງານລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານກໍ່ເປັນ ແຜນງານໜຶ່ງທີ່ສະໜັບສະໜູນໃຫ້ແກ່ແຜນງານ ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ໃນການເຜີຍແຜ່ ແລະ ແລກປ່ຽນ ຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ເພື່ອ ການພັດທະນາກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນ ສປປ ລາວ ເຊິ່ງລວມທັງການຜະລິດສິ່ງພິມ ແລະ ຮູບ ການໂຄສະນາຜ່ານສື່ຕ່າງໆ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ຜົນ ຂອງການຄົ້ນຄວ້າ; ປັບປຸງລະບົບການເຜີຍແຜ່ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໂດຍຜ່ານເວັບໄຊ, ການຈັດສຳ ມະນາ, ການວາງສະແດງ ແລະ ຜ່ານຮູບແບບ ການສື່ສານອື່ນໆ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງໃນລະດັບຕ່າງໆ ເຊິ່ງລວມທັງພະນັກງານ ນຳພາຂັ້ນຕ່າງໆ, ຜູ້ປະກອບການ ແລະ ຊາວກະ ສິກອນຜູ້ຜະລິດ ສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ນຳໃຊ້ຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ດ້ານຕ່າງໆ ສຳລັບການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ນຳໃຊ້ເປັນບ່ອນອີງ ໃນການຕັດສິນໃຈ ຫຼື ການ ກຳນົດນະໂຍບາຍ ສຳລັບການພັດທະນາກະສິ ກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໄດ້ສະດວກຍິ່ງຂຶ້ນ. ແຜນງານນີ້ ປະກອບມີ 4 ໂຄງການ (ລາຍລະອຽດເບິ່ງ ເອກະ ສານຊ້ອນທ້າຍ 7.).

IV. ມາດຕະການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດ

ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດການ ຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນການປະກອບສ່ວນໃຫ້ແກ່ການ ປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດການພັດທະນາ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຮອດປີ 2025 ແລະ ວິໄສທັດ ຮອດ ປີ 2030 ໃນການຮັບປະກັນການຜະລິດສະບຽງ ອາຫານ, ການຜະລິດສິນຄ້າ, ຄຸ້ມຄອງຊັບພະ ຍາກອນປ່າໄມ້ ແລະ ຊີວະນາໆພັນກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ບັນລຸໄດ້ຕາມຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້ ຈຶ່ງສະເໜີ ບັນດາມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຍຸດທະສາດການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ-ເຕັກ ໂນໂລຊີກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຮອດປີ 2025 ແລະ ວິໄສທັດ ຮອດປີ 2030 ເຊິ່ງມີລາຍລະອຽດ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

4.1 ມາດຕະການດ້ານນະໂຍບາຍ

- ມາດຕະການດ້ານນະໂຍບາຍ ສຳລັບການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄົ້ນຄວ້າ ຕ້ອງສອດ ຄອງ ໃນການຜັນຂະຫຍາຍ ການປະຕິບັດ ຕາມທິດນຳຂອງພັກ ໃນ 4 ບຸກທະລຸ, ການ ເຮັດທົດລອງ 3 ສ້າງ ແລະ ການປະຕິບັດ ຂໍ້ແຂ່ງຂັນ ສຳລັບວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າໃນ ການສ້າງຂະບວນການຮັກຊາດ ແລະ ພັດ ທະນາ “ອອກແຮງຄົ້ນຄວ້າ ໃຫ້ໄດ້ໄວ, ຄຸນ ນະພາບດີ, ໄດ້ຫຼາຍ ແລະ ຖືກກົດໝາຍ” ຮັບປະກັນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອງຍຸດ ທະສາດການຄົ້ນຄວ້າ ວິທະຍາສາດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ສາມາດບັນລຸໄດ້ຄາດໝາຍ ການຄົ້ນຄວ້າ ໃນແຕ່ລະດ້ານ ຂອງແຜນງານ ການຄົ້ນຄວ້າ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.
- ນຳໃຊ້ນະໂຍບາຍ ແລະ ກົນໄກພາຍໃນ ເພື່ອເຮັດມອບເໝົາການຄົ້ນຄວ້າ ເຊິ່ງນັກ

ຄົ້ນຄວ້າ ມີສ່ວນຮັບຜິດຊອບ ໃນການເຮັດວຽກງານຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ເໝາະສົມ ຈາກຜົນສໍາເລັດ ຂອງການຄົ້ນຄວ້າ.

- ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນໍາສະເໜີ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງໃນການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ທີ່ເໝາະສົມໃນການກໍານົດຕໍາແໜ່ງໃຫ້ແກ່ນັກຄົ້ນຄວ້າຜູ້ທີ່ມີຜົນງານ ເພື່ອເທົ່າທຽມກັບພະນັກງານທີ່ໄດ້ຮັບຕໍາແໜ່ງບໍລິຫານ ທັງນີ້ ກໍຈະເຮັດໃຫ້ນັກຄົ້ນຄວ້າມີຄວາມຮັບຜິດຊອບສູງ ແລະ ຕັ້ງໜ້າຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດຫຼາຍກວ່າ ຈະໄປຮັບຕໍາແໜ່ງບໍລິຫານ.
- ຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍ, ກົນໄກ ແລະ ຮູບແບບທີ່ເໝາະສົມສໍາລັບການຮ່ວມມືກັບຜູ້ປະກອບການ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເພື່ອໃຫ້ການຄົ້ນຄວ້າເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ ຕິດພັນກັບການຜະລິດ ໂດຍມີການຮ່ວມມືກັບຜູ້ປະກອບການ ແລະ ມີການສັນຍາຜູກພັນກັນ ຄື: ຜູ້ປະກອບການເປັນຜູ້ສະໜອງປັດໃຈການຜະລິດ, ເກັບຊື້, ປຸງແຕ່ງ ແລະ ຈໍາໜ່າຍ, ສ່ວນຜູ້ຜະລິດແມ່ນຮັບຜິດຊອບໃນການຜະລິດ ໂດຍການຈັດຕັ້ງກຸ່ມ, ສະມາຄົມ ຫຼື ສະຫະກອນ ເພື່ອປັບປຸງ ແລະ ຂະຫຍາຍກໍາລັງການຜະລິດໃຫ້ກວ້າງຂວາງ, ສໍາລັບພາກສ່ວນການຄົ້ນຄວ້າ ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສະໜອງແນວພັນ, ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ສໍາລັບການຜະລິດ ຮັບປະກັນເຮັດໃຫ້ມີຜົນຜະລິດສູງ ແລະ ມີຄຸນນະພາບຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ. ເຮັດໄດ້ຄືແນວນີ້ ຈະເຮັດໃຫ້ຜູ້ຜະລິດທັນມານໍາໃຊ້ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ກ້າວໜ້າ ແລະ ທັນສະໄໝ, ຮັບປະກັນເຮັດໃຫ້ການຜະລິດຕິດພັນກັບການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການບໍລິການເທື່ອລະກ້າວ.

4.2 ມາດຕະການດ້ານການຈັດຕັ້ງ ແລະ ປັບປຸງຄວາມສາມາດ

- ສືບຕໍ່ປັບປຸງໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ ຂອງສຄກປ ແຫ່ງຊາດ ເຊິ່ງລວມທັງບັນດາສູນ ແລະ ສະຖານີການຄົ້ນຄວ້າໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບບັນດາແຜນງານ ໃນຍຸດທະສາດການຄົ້ນຄວ້າວິທະສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້. ປະຈຸບັນໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ ຂອງສະຖາບັນ ປະກອບດ້ວຍ 2 ພະແນກການ ແລະ 12 ສູນຄົ້ນຄວ້າ. ນອກຈາກນີ້ ສະຖາບັນຍັງມີຄວາມຈໍາເປັນສະເໜີສ້າງຕັ້ງຫ້ອງການປະສານງານການຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນການປັບຕົວຕໍ່ສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາດກາດ ເຊິ່ງມີພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ທຽບເທົ່າກັບສູນຄົ້ນຄວ້າຕ່າງໆ ພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງສະຖາບັນ (ເບິ່ງໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ ຂອງ ສຄກປ ແຫ່ງຊາດ ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 8.).
- ປັບປຸງ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ການເມືອງຂອງບັນດາສູນຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ສະຖານີການຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ຢູ່ບັນດາແຂວງ ດ້ວຍການສືບຕໍ່ ກວດກາ ແລະ ປັບປຸງພາລະບົດບາດ, ສິດທິທີ່, ລະບອບແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ ຂອງບັນດາສູນ ແລະ ສະຖານີ ໃຫ້ນັບມື້ສອດຄ່ອງກວ່າເກົ່າ ເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ພາລະບົດບາດໃນການຄົ້ນຄວ້າທິດລອງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ປະກອບສ່ວນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດ ພັດທະນາຂະແໜງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ບັນລຸໄດ້ຄາດໝາຍ ໃນແຕ່ລະແຜນງານທີ່ກໍານົດໄວ້
- ປັບປຸງການເຮັດວຽກ ຂອງສະພາວິທະຍາສາດ ຂອງສະຖາບັນ, ຍົກບົດບາດຂອງອະນຸກໍາມະການຕ່າງໆ.

4.3 ມາດຕະການດ້ານການຮ່ວມມື, ປະສານງານ ແລະ ການສ້າງເຄືອຂ່າຍການຄົ້ນຄວ້າ

- ເອົາໃຈໃສ່ປະສານງານ ຮ່ວມມື ແລະ ແລກປ່ຽນການຄົ້ນຄວ້າ ກັບບັນດາສະຖາບັນການຄົ້ນຄວ້າ, ມະຫາວິທະຍາໄລຕ່າງໆ ພາຍໃນປະເທດ ເພື່ອລົກລຽງການເຮັດຊໍ້າຊ້ອນກັນ ກ່ຽວກັບການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ຍັງເປັນການແລກປ່ຽນປະສົບປະການ, ບົດຮຽນ ແລະ ຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ. ປະສານກັບບັນດາຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ກະຊວງວິທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນໆ ໃນການສະໜັບສະໜູນງົບປະມານ ເພື່ອມາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄົ້ນຄວ້າ.
- ເປີດກວ້າງການຮ່ວມມື ເພື່ອໃຫ້ມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງວິຊາການ, ນັກສຶກສາປະລິນຍາໂທ ແລະ ປະລິນຍາເອກ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ເຂົ້າໃນວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າ.
- ຕັ້ງໜ້າສືບຕໍ່ຂົນຂວາຍ ຍາດແຍ່ງການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຮ່ວມມືກັບສະຖາບັນການຄົ້ນຄວ້າ, ສະຖາບັນການເງິນ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ແມ່ນລັດຖະບານ ແລະ ຜູ້ປະກອບການໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ ໃນການພັດທະນາກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້; ຍາດແຍ່ງເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອ ດ້ວຍຫຼາຍຮູບຫຼາຍສີ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກ ທີ່ເປັນບຸລິມະສິດຂອງຕົນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ການຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເພື່ອການພັດທະນາກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ, ການຜະລິດກະສິກໍາເປັນສິນຄ້າ ເພີ່ມລາຍຮັບໃຫ້ຊາວກະສິກອນ, ຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນປ່າໄມ້ ແລະ ຊີວະນາໆ

ພັນກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ຊອກຫາມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອການປັບຕົວເຂົ້າກັບສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ພ້ອມທັງອອກແຮງປະຕິບັດພັນທະຂອງການເປັນສະມາຊິກການຄົ້ນຄວ້າຂອງພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

- ເອົາໃຈໃສ່ປະຕິບັດກົນໄກ ການຄຸ້ມຄອງການຄົ້ນຄວ້າທີ່ມີການຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ແລະ ການນໍາໃຊ້ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອດັ່ງກ່າວ ສໍາລັບການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອການພັດທະນາກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ, ແນໃສ່ເພື່ອຄຸ້ມຄອງບັນດາໂຄງການ ຢູ່ໃນສະຖາບັນແບບລວມສູນ, ຜ່ານປະຕູດຽວ ພ້ອມທັງມີການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງແຕ່ລະສູນ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຕາມທິດນໍາ 3 ສ້າງ ທັງນີ້ກໍເພື່ອສາມາດຕິດຕາມ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ການນໍາໃຊ້ທຶນການຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ໄປຕາມຍຸດທະສາດການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນສູງສຸດ.
- ເປັນເຈົ້າການກໍານົດໂຄງການຮ່ວມມືຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ທັນລົງໄປຊ່ວຍເມືອງທີ່ທຸກຍາກ ເພື່ອປະກອບສ່ວນ ເຮັດໃຫ້ເປົ້າໝາຍຍຸດທະສາດການພັດທະນາກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ບັນລຸຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້, ປະກອບສ່ວນລົບລ້າງຄອບຄົວທຸກຍາກ ດ້ວຍການປະກອບອາຊີບໃນຂະແໜງກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້ ເພື່ອການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ຜະລິດສິນຄ້າເປັນກ້າວໆ. ໄປຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ, ຕ້ອງເລັ່ງໃສ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ການຄົ້ນຄວ້າຕາມທິດ 3 ສ້າງ: “ສາງແຂວງເປັນຫົວໜ່ວຍຍຸດທະສາດ, ເມືອງເປັນຫົວໜ່ວຍເຂັ້ມແຂງຮອບດ້ານ, ສ້າງບ້ານເປັນຫົວໜ່ວຍພັດທະນາ” ໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ.

4.4 ມາດຕະການດ້ານການລົງທຶນສໍາລັບ ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ-ເຕັກໂນໂລຊີ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກ ງານການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ສາມາດຕອບສະ ໜອງ ແລະ ບັນລຸໄດ້ ຕາມຄາດໝາຍຂອງຍຸດ ທະສາດທີ່ກຳນົດໄວ້, ສໍາລັບການລົງທຶນໃນວຽກ ງານການຄົ້ນຄວ້າ ແຕ່ນີ້ຮອດປີ 2025 ແມ່ນ ປະມານ 2,400 ຕື້ກີບ ຫຼື ປະມານ 300 ລ້ານ ໂດລາສະຫະລັດ; ໃນນີ້ ການລົງທຶນສໍາລັບການ ປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ເຊັ່ນ: ຫ້ອງວິໄຈ ຫຼື ທົດລອງ, ປັບປຸງ ສູນ ສະຖານນີ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ເຄືອຄ່າຍ, ປັບປຸງ ແລະ ກໍ່ສ້າງລະບົບສາງເຢັນ ແລະ ສາງເກັບມຸ້ງແນວພັນ ແລະ ລວມທັງກິນ ຈັກຮັບໃຊ້ການທົດລອງ ແລະ ການສ້າງຄວາມ ສາມາດໃຫ້ແກ່ບຸກຄະລາກອນ ໃນມູນຄ່າການ ລົງທຶນປະມານ 800 ຕື້ກີບ ຫຼື ປະມານ 100 ລ້ານ ໂດລາສະຫະລັດ; ການລົງທຶນສໍາລັບການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດໂຄງຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ, ການປັບປຸງ ແລະ ຂະຍຫຍາຍແນວພັນພືດ, ສັດ ແລະ ປ່າ ປະມານ 1,200 ຕື້ກີບ ຫຼື ປະມານ 150 ລ້ານ ໂດລາ; ແລະ ການລົງທຶນຂອງຜູ້ປະກອບການ ສໍາລັບການຜະລິດແນວພືດ, ພັນສັດ ແລະ ປ່າ ເພື່ອຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນປະ ມານ 400 ຕື້ກີບ ຫຼື ປະມານ 50 ລ້ານ ໂດລາ.

4.5 ມາດຕະການດ້ານການຄຸ້ມຄອງ, ການ ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການຄົ້ນຄວ້າ

• ຕ້ອງຫັນເປັນແຜນງານ ແລະ ໂຄງການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະອຽດ ໂດຍອີງໃສ່ຍຸດທະ ສາດການພັດທະນາຂະແໜງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ 2025 ແລະ ວິໄສທັດ ຮອດປີ 2030; ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ກໍຕ້ອງອີງໃສ່ ສະພາບເງື່ອນ ໄຂເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ທ່າອ່ຽງ ແລະ ເງື່ອນ ໄຂເອື້ອອໍານວຍ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງ ປະເທດ ສໍາລັບການຄົ້ນຄວ້າເພື່ອຜະລິດ

ເປັນສິນຄ້າ ໂດຍສະເພາະການຮອງຮັບການ ເປີດການຄ້າເສລີ, ຂໍ້ໄດ້ປຸງຂອງຜູ້ຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງ ແລະ ການເພີ່ມມູນຄ່າ, ຄຸນນະ ພາບຂອງຜະລິດຕະພັນ ແລະ ມາດຕະຖານ ຂອງສິນຄ້າ.

- ປັບປຸງລະບົບການຄຸ້ມຄອງ ການຄົ້ນຄວ້າ ໂດຍມີການວາງແຜນການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ມີລັກສະນະວິທະຍາສາດ, ສອດຄ່ອງກັບ ຕົວຈິງ ແລະ ຕອບສະໜອງໄດ້ຄວາມຕ້ອງ ການ ຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ປະກອບ ການໃນການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້.
- ປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການຄົ້ນຄວ້າເຊິ່ງເລີ່ມຈາກການສະເໜີແຜນ ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ, ການຜ່ານບົດສະ ເໜີການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອການອະນຸມັດ, ການ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການລາຍງານຜົນ, ການຕີ ພິມລົງວາລະສານ, ການເຜີຍແຜ່ຜົນ ຂອງ ການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ ແລະ ລວມທັງການ ປັບປຸງ ແລະ ສ້າງຖານຂໍ້ມູນເພື່ອຊ່ວຍໃນ ການຄຸ້ມຄອງການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງ.
- ເຂັ້ມງວດໃນການຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ປະ ເມີນຜົນໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ໂດຍຕັ້ງໜ້າປະຕິ ບັດວຽກງານການຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເປັນລະບົບ ເພື່ອກະຕຸກຊຸກຍູ້ໃຫ້ແກ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າ ສາມາດບັນລຸໄດ້ຕາມຈຸດ ປະສົງ ແລະ ເປົ້າໝາຍທີ່ວາງໄວ້ ແລະ ມີປະ ສິດທິຜົນສູງ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 1.

ບັນດາຂົງເຂດ ແລະ ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າໃນແຜນງານການຄົ້ນຄວ້າເພື່ອຄຸ້ມຄອງຊີວະນາໆພັນ

1. ໂຄງການສຳຫຼວດ ເພື່ອການເຕົ້າໂຮມຄວາມຫຼາກຫຼາຍດ້ານຊີວະນາໆພັນ ແລະ ປະເມີນຜົນທ່າແຮງສຳລັບການຜະລິດ, ການຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ການນຳໃຊ້ແນວພັນພືດ, ພັນສັດ ແລະ ພັນໄມ້ ເພື່ອເປົ້າໝາຍການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ຕາມເຂດທົ່ງພຽງ, ພູພຽງ ແລະ ເຂດເນີນສູງ.
2. ໂຄງການປັບປຸງທະນາຄານເຊື້ອພັນ ເພື່ອການເຕົ້າໂຮມຄວາມຫຼາກຫຼາຍດ້ານຊີວະນາໆພັນ ຊະນິດພັນພືດ, ສັດ ແລະ ພັນໄມ້ພື້ນເມືອງ ໃນແຕ່ລະເຂດນິເວດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ເພື່ອການອະນຸລັກແຫຼ່ງພັນທຸກຳແນວພັນພື້ນເມືອງ ເຊັ່ນ: ເຂົ້າ ແລະ ພືດໄລຍະຍາວ, ພືດຜັກ ແລະ ໄມ້ໃຫ້ໝາກ, ຊະນິດໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ສັດລ້ຽງ ແລະ ສັດນ້ຳ.
3. ໂຄງການສຳຫຼວດຊະນິດພັນພືດ, ສັດ, ພັນໄມ້ພື້ນເມືອງ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ທີ່ມີຄ່າທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ທີ່ໃກ້ສູນພັນ ແລະ ຮູ້ຈັກກັນໜ້ອຍ ທີ່ມີທ່າແຮງໃນການພັດທະນາເປັນສິນຄ້າກະສິກຳສະເພາະ.
4. ໂຄງການສ້າງສວນພຶກສາສາດ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເຊິ່ງອະນຸລັກ (ພັນໄມ້, ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ຢາພື້ນເມືອງ) ເພື່ອການອະນຸລັກທຳມະຊາດ, ສົ່ງເສີມການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ ແລະ ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ແກ່ຊຸມຊົນ.
5. ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າ ລະບົບການຈັດການຄຸ້ມຄອງນຳໃຊ້ ແລະ ອະນຸລັກຊີວະນາໆພັນກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ທີ່ມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນ ເພື່ອການຟື້ນຟູຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງລະບົບນິເວດ.
6. ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າຜະລິດ ແລະ ຂະຫຍາຍ ແນວພັນພືດ, ພັນສັດ ແລະ ພັນໄມ້ ແລະ ເຕັກນິກການຍົກຜະລິດຕະພາບການຜະລິດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ເພື່ອຮັກສາຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະ ຍືນຍົງຂອງລະບົບນິເວດ.
7. ໂຄງການສຶກສາບັນຫາ, ສາເຫດ ແລະ ໂອກາດທີ່ສຳຄັນຂອງການປ່ຽນແປງຄວາມລາກຫຼາຍທາງດ້ານຊີວະນາໆພັນກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເພື່ອຊອກຫາທາງແຍ້ງ, ກົນໄກ, ມາດຕະການ ແລະ ວິທີການທີ່ເໝາະສົມສຳລັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ອະນຸລັກໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ.
8. ໂຄງການສຶກສາຄວາມຕ້ອງການຕະຫຼາດ ທີ່ໄດ້ຈາກຊີວະນາໆພັນກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເຊັ່ນ: ການສຳປະທານເຂດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ເພື່ອການທ່ອງທ່ຽວແບບທຳມະຊາດ; ການສຳປະທານປ່າທຳມະຊາດ ແລະ ປ່າປູກ ເພື່ອການຊື້ຂາຍອາຍກາກບອນໃນລະດັບສາກົນ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 2.

ບັນດາຂົງເຂດ ແລະ ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າໃນແຜນງານຍົກຜະລິດຕະພາບ

1. ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າແນວພັນພືດ, ສັດ ແລະ ປ່າ ສຳລັບການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພສະນາການ.
2. ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າແນວພັນພືດ, ແນວພັນສັດ ແລະ ປ່າພື້ນເມືອງທີ່ມີທ່າແຮງ ແລະ ໄດ້ປຸງໃນການພັດທະນາ ເປັນສິນຄ້າສິນຄ້າສະເພາະ ໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ.
3. ໂຄງການຜະລິດ ແລະ ຂະຫຍາຍແນວພັນພືດ, ພັນສັດ ແລະ ພັນໄມ້ ລວມທັງພັນພື້ນເມືອງ ແລະ ພັນປັບປຸງ ທີ່ໄດ້ຮັບການຮອງຮັບຈາກການຄົ້ນຄວ້າແນວພັນທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ເພື່ອການຜະລິດເປັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ເປັນສິນຄ້າ.
4. ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າແນວພັນພືດ, ພັນສັດ ແລະ ພັນໄມ້ ທີ່ເປັນພັນປັບປຸງ ແລະ ພັນຕ່າງປະເທດ (ເຊັ່ນ: ແນວພັນເຂົ້າ, ຢາງພາລາ, ພືດໃຫ້ນ້ຳມັນ ແລະ ອື່ນໆ) ທີ່ສາມາດປັບຕົວເຂົ້າກັບລະບົບນິເວດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເພື່ອການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ.
5. ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພັດທະນາເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຢີ ສຳລັບການຜະລິດ, ການປຸງແຕ່ງເພີ່ມມູນຄ່າ ແລະ ການຕະຫຼາດ ຂອງສິນຄ້າກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ທີ່ເປັນບູລິມະສິດຂອງລັດຖະບານ (ເຊັ່ນ: ເຂົ້າ, ສາລີ, ອ້ອຍ, ມັນຕົ້ນ, ງົວ, ຢາງພາລາ, ກາເຟ).
6. ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າ ການນຳໃຊ້ກົນຈັກກະສິກຳ ທີ່ເໝາະສົມຕາມແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອປະຢັດແຮງງານ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຕົ້ນທຶນການຜະລິດກະສິກຳ ຂອງຊາວກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຜູ້ປະກອບຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່.
7. ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຢີການປູກໄມ້, ການພື້ນພູປ່າ, ການຈັດສັນຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ແລະ ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ ແລະ ລະບົບນິເວດວິທະຍາປ່າໄມ້ ເພື່ອຕອບສະໜອງໃຫ້ແກ່ເປົ້າໝາຍການເພີ່ມເນື້ອທີ່ການປົກຫຸ້ມປ່າໄມ້.
8. ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າແນວພັນ ແລະ ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຢີ ສຳລັບການຜະລິດກະສິກຳສະອາດແບບຍືນຍົງ.
9. ໂຄງການສຶກສາລະບົບຕ່ອງໂສ້ການຕະຫຼາດ ຂອງຜະລິດຕະພັນສິນຄ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 3.

ບັນດາຂົງເຂດ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າໃນແຜນງານການຄົ້ນຄວ້າກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃນການປັບຕົວຕໍ່ສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

1. ໂຄງການສໍາຫຼວດ, ສຶກສາ ແລະ ກຳນົດເຂດນິເວດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ມີຜົນກະທົບ ຈາກສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ.
2. ໂຄງການສ້າງຄວາມສາມາດຂອງຊຸມຊົນ ໃນການຜະລິດກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້ ເພື່ອປັບຕົວເຂົ້າກັບສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.
3. ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າ, ຜະລິດ ແລະ ຂະຫຍາຍແນວພັນພືດ ແລະ ສັດທີ່ດີເດັ່ນ ເຊິ່ງມີຄວາມທົນທານຕໍ່ພະຍາດ ແລະ ສາມາດປັບຕົວໄດ້ດີ ຕໍ່ເຂດພື້ນທີ່ສະພາບແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ນໍ້າຖ້ວມ.
4. ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຢີທີ່ເໝາະສົມ ສໍາລັບການຜະລິດກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້ ໃນເຂດພື້ນທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຖືກຜົນກະທົບຈາກໄພທໍາມະຊາດ.
5. ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າຊອກຫາກິນໄກ, ມາດຕະການ ແລະ ມາດຕະການໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ທົດແທນການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເຊິ່ງເກີດຈາກການປ່ຽນແປງສະພາບດິນຟ້າອາກາດ.
6. ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າເພື່ອຊອກຫາມາດຕະການໃນການຫຼຸດຜ່ອນອາຍຜິດເຮືອນແກ້ວ ທີ່ເກີດຈາກການຜະລິດກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້.
7. ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງແຜນຈໍາລອງ ເພື່ອປະເມີນ ຫຼື ຄາດຄະເນລ່ວງໜ້າໃນຜົນກະທົບຈາກສະພາບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດຕໍ່ການຜະລິດກະສິກໍາ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 4.

ບັນດາຂົງເຂດການຄົ້ນຄວ້າແຜນງານການຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

1. ໂຄງການຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍ, ກົນໄກ ແລະ ມາດຕະການ ສຳລັບການຄຸ້ມຄອງນໍ້າໃຊ້ ແລະ ການອະນຸລັກແນວພັນພືດ ແລະ ສັດພື້ນເມືອງເພື່ອການຜະລິດພື້ນພູລະບົບນິເວດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ການຜະລິດສະບຽງອາຫານ ແລະ ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ.
2. ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າ ນະໂຍບາຍເພື່ອການການພັດທະນາທະນາຄານເຊື້ອພັນພືດ ແລະ ສັດ ເພື່ອການຂຶ້ນທະບຽນສຳລັບການຄຸ້ມຄອງ, ຜະລິດເປັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ຜະລິດເປັນສິນຄ້າ.
3. ໂຄງການຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍ ແລະ ກົນໄກການການຜະລິດເພື່ອການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແບບຍືນຍົງ ເພື່ອການຄ້າປະກັນສະບຽງອາຫານ, ຮັບປະກັນດ້ານໂພສະນາການ ແລະ ຄວາມປອດໄພທາງ ດ້ານອາຫານ.
4. ໂຄງການຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍ ແລະ ກົນໄກການຜະລິດເພື່ອສົ່ງເສີມຄອບຄົວຂະໜາດນ້ອຍໃນການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນສິນຄ້າ.
5. ໂຄງການຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍ ແລະ ກົນໄກ ສຳລັບການຜະລິດ ແລະ ຂະຫຍາຍການຜະລິດແນວພັນພືດ ແລະ ສັດ ລວມທັງການນໍາໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຢີ ທີ່ທັນສະໄໝ ສຳລັບກຸ່ມການຜະລິດ ຫຼື ສະຫະກອນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ.
6. ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າ ນະໂຍບາຍ ແລະ ກົນໄກ ເພື່ອເອື້ອອຳນວຍ ໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ ເຂົ້າເຖິງຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າດ້ານແນວພັນ, ເຕັກນິກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຢີ ທີ່ເໝາະສົມ.
7. ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າ ນະໂຍບາຍດ້ານການວິເຄາະ ແລະ ແກ້ໄຂຜົນກະທົບຂອງການເພັງຕິງລາຄາສິນຄ້າ ຕໍ່ກັບລະບົບການຜະລິດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ໂດຍສະເພາະ ນະໂຍບາຍການຄ້າປະກັນລາຄາ ແລະ ການຮັບປະກັນຕະຫຼາດສິນຄ້າກະສິກຳ.
8. ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າ ນະໂຍບາຍການເຊື່ອມ ໂຍງການຜະລິດຂອງຊາວກະສິກອນຂະໜາດນ້ອຍ ເພື່ອການເຂົ້າເຖິງຕະຫຼາດສິນຄ້າກະສິກຳ-ປ່າໄມ້.
9. ໂຄງການຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍ ແລະ ກົນໄກຮອງຮັບການຈັດການ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເພື່ອປັບຕົວເຂົ້າກັບສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເພື່ອເຊື່ອມສານກັບການຊຸກຍູ້ ສົ່ງເສີມການຜະລິດກະສິກຳສະອາດ.
10. ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າ ນະໂຍບາຍ ແລະ ກົນໄກ ໃນການປົກຮັກສາ ແລະ ຈັດສັນລະບົບນິເວດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ເພື່ອການຜະລິດອາຫານທີ່ຍືນຍົງ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 5.

ບັນດາຂົງເຂດການຄົ້ນຄວ້າແຜນງານການຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້

1. ໂຄງການປັບປຸງຄວາມສາມາດ ໃຫ້ແກ່ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ສ້າງວິຊາການສະເພາະດ້ານ.
2. ໂຄງການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃນການຄຸ້ມຄອງການຄົ້ນຄວ້າ (ປັບປຸງຖານຂໍ້ມູນ, ປັບປຸງສະພາວິທະຍາສາດ, ລະບົບການພາຍໃນ, ນະໂຍບາຍ ແລະ ສິ່ງຈູງໃຈໃຫ້ແກ່ນັກຄົ້ນຄວ້າ, ລະບົບການການວາງແຜນ, ການຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ (M&E) ແລະ ການຄຸ້ມຄອງການເງິນ ແລະ ງົບປະມານ.
3. ໂຄງການປັບປຸງ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ເຄືອຄ່າຍການຄົ້ນຄວ້າ (ບັນດາສູນ ແລະ ສະຖານີ ທີ່ຢູ່ຕ່າງແຂວງ).
4. ໂຄງການຄົ້ນຄວ້າຕົວແບບທີ່ເໝາະສົມ ໃນການຮ່ວມມືກັບຜູ້ປະກອບການ ໃນການຂະຫຍາຍຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ.
5. ໂຄງການປັບປຸງ ແລະ ກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 6.

ບັນດາໂຄງການ ໃນແຜນງານຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

1. ໂຄງການຜະລິດ ແລະ ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ (ວາລະສານ, ຈົດໝາຍຂ່າວ, ວິດີໂອ ແລະ ສິ່ງພິມຕ່າງໆ).
2. ໂຄງການປັບປຸງລະບົບການຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ (ຫໍສະມຸດ, ຖານຂໍ້ມູນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ອື່ນໆ).
3. ໂຄງການປັບປຸງ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງລະບົບການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ (ເວບໄຊ, ການວາງສະແດງ, ການສໍາມະນາ ແລະ ຮູບການໂຄສະນາອື່ນໆ, ການປັບປຸງ ແລະ ກໍ່ສ້າງບຸກຄະລາກອນ).
4. ໂຄງການປັບປຸງ ແລະ ກໍ່ສ້າງເຄືອຄ່າຍເພື່ອການບໍລິການ ແລະ ຂະຫຍາຍຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ ໃນທາງເລິກ ແລະ ທາງກວ້າງ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 7.

ຕາຕະລາງ 1: ປະເພດອົງການ, ລາຍຊື່ອົງການ ແລະ ປະເພດການພົວພັນກັບ ສຄກປ.

ປະເພດຂອງອົງການ	ລາຍຊື່ຂອງອົງການ	ປະເພດຂອງການພົວພັນ
ອົງການຄົ້ນຄວ້າສາກົນ	ACIAR, CIAT, CIFOR CIRAD, FAO, IRRI, ISNAR, Lund University ICRAF, ILRI, IWMI, and RRG	ຮ່ວມຄົ້ນຄວ້າ, ຖ່າຍທອດເທັກໂນໂລຢີ, ສ້າງຄວາມສາມາດ
ອົງການຄົ້ນຄວ້າພາກພື້ນ	ສປ ຈີນ: CAAS, YASS, GXAAS ສສ ວຽດນາມ: VAAS, NOMAFSI, NMRI, NISF, NIAH, NIF. ໄທ: CMU, KU, KKU, ແລະ RECOFTC UPLB (ຟິລິບປິນ), Kyoto University (ຍີ່ປຸ່ນ), SLU (ຊູແອດ), UQ (ອົດສະຕາລີ).	ຮ່ວມຄົ້ນຄວ້າ, ຖ່າຍທອດເທັກໂນໂລຢີ, ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ຄວາມຄິດ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ
ອົງການໃນ ສປປ ລາວ	DED, KOICA, IUCN, ກສກປ, WWF, SNV, STEA, ERI, VFI, RMDA/GTZ, NLMA,	ຮ່ວມຄົ້ນຄວ້າ
ອົງການຜູ້ໃຫ້ທຶນ	Sida, SDC, Rockefeller Foundation, IRD, JICA, AusAid, EU, AFD, IFAD, World Bank, ADB	ໃຫ້ທຶນ ແລະ ຊຸກຍູ້ດ້ານພັດທະນາອົງກອນ
ອົງການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມ	ມຊ, ໂຮງຮຽນກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້	ຄົ້ນຄວ້າຮ່ວມກັນ, ຝຶກງານນັກສຶກສາ

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ 8.

ຮູບສະແດງ 1. ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ ຂອງສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສະກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ.

